

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 248

28e jaargang

30 september 1985

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
85/C 248/01	nr. 1103/84 van de heer Niall Andrews aan de Commissie Betreft: Hulp aan Vietnam	1
85/C 248/02	nr. 1328/84 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulpverlening aan Vietnam . . . . . Gecombineerd antwoord op schriftelijke vragen nrs. 1103/84 en 1328/84	1 1
85/C 248/03	nr. 1803/84 van mevrouw Jeanette Oppenheim aan de Commissie Betreft: Behandelingstijd bij de inschrijving van merken in Italië (aanvullend antwoord)	2
85/C 248/04	nr. 1833/84 van mevrouw Christiane Scrivener aan de Commissie Betreft: Bouw door een Japanse onderneming van een produktie-eenheid van werktuigmachines in het Verenigd Koninkrijk	2
85/C 248/05	nr. 1933/84 van de leden Dorothee Piermont, Bram van der Lek en Else Hammerich aan de Commissie Betreft: Zogenaamd „olieschandaal” in Spanje in 1981 („sindrome toxico”)	3
85/C 248/06	nr. 2047/84 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Verzending van cultuurgoederen tussen de Lid-Staten	4
85/C 248/07	nr. 2212/84 van mevrouw Gabriele Peus aan de Commissie Betreft: Afrekening tussen ziekenfondsen binnen de Gemeenschap	5
85/C 248/08	nr. 2232/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Centrum Berlijn en Stichting Dublin	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (<i>vervolg</i>)	Bladzijde
85/C 248/09	nr. 2242/84 van de heer Michel Debatisse aan de Commissie Betreft: Kosten van de uitbreiding van de Europese Gemeenschap	6
85/C 248/10	nr. 2250/84 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Verzekeringsmaatschappijen in Griekenland	6
85/C 248/11	nr. 2252/84 van de heer Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Financiering van het landbouwstructuurbeleid	6
85/C 248/12	nr. 2302/84 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Invoer van banden voor motorvoertuigen	7
85/C 248/13	nr. 2317/84 van de heer John Taylor aan de Commissie Betreft: EG-subsidies aan de organisatie North/South Co-operation.	8
85/C 248/14	nr. 2368/84 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Samenwerking op onderwijsgebied	8
85/C 248/15	nr. 2403/84 van de heer Rudolf Wedekind aan de Commissie Betreft: Bestelling van Duitse boeken	9
85/C 248/16	nr. 2417/84 van de heer Silvester Barrett aan de Commissie Betreft: Geïntegreerd ontwikkelingsprogramma ten behoeve van Zuidwest-Kerry.	10
85/C 248/17	nr. 2422/84 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Lomé III	10
85/C 248/18	nr. 2433/84 van Lady Elles aan de Commissie Betreft: Douaneaangifteformulieren	10
85/C 248/19	nr. 2462/84 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Ziekteverzekering van echtgenoten van EEG-ambtenaren na echtscheiding.	11
85/C 248/20	nr. 2492/84 van mevrouw Dorothee Piermont aan de Commissie Betreft: Het zogenaamde „fascisme” van de Duitse Grünen	11
85/C 248/21	nr. 2501/84 van de heer Frank Schwalba-Hoth aan de Raad Betreft: Geldigheid van de door de Belgische overheid verstrekte laissez-passer	12
85/C 248/22	nr. 3/85 van de heer Peter Price aan de Commissie Betreft: Voorlichtingsbeleid	12
85/C 248/23	nr. 13/85 van de heer Konstantinos Stavrou aan de Commissie Betreft: Benaming van kaassoorten	13
85/C 248/24	nr. 63/85 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Door de Bondsrepubliek Duitsland ingehouden belasting op dividenden voor moedermaatschappijen in andere Lid-Staten	13
85/C 248/25	nr. 92/85 van de heer Alain Carignon aan de Commissie Betreft: Ontslag en aanwerving van wetenschappelijk kaderpersoneel.	14
85/C 248/26	nr. 93/85 van de heer Gordon Adam aan de Commissie Betreft: Subsidies voor toeristische projecten	14
85/C 248/27	nr. 105/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Vervoer van radioactief afval.	15
85/C 248/28	nr. 113/85 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: De oprichting van een Europees Fonds voor risicokapitaal	15
85/C 248/29	nr. 122/85 van de heer Karel De Gucht aan de Commissie Betreft: Verlenging van het statuut van het Hageland als ontwikkelingszone.	16

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
85/C 248/30	nr. 132/85 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Plaatselijke voedseloverschotten en voedselhulp aan Afrika	16
85/C 248/31	nr. 145/85 van de heer Karel Van Miert aan de Commissie Betreft: De voogdij en ontvoering van kinderen over de nationale grenzen	17
85/C 248/32	nr. 191/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Uitvoer van pesticiden naar Derde-Wereldlanden	18
85/C 248/33	nr. 202/85 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Cacaoprijs	19
85/C 248/34	nr. 232/85 van de heer Ray Mac Sharry aan de Commissie Betreft: Financiering van de geïntegreerde mediterrane programma's	19
85/C 248/35	nr. 247/85 van de heer Benjamin Visser aan de Commissie Betreft: Verkoop binnenschepen aan derde landen	20
85/C 248/36	nr. 254/85 van de heer Tom Normanton aan de Raad Betreft: Eigendomsrechten van Europese burgers in de EEG	20
85/C 248/37	nr. 286/85 van de heer Daniel Ducarme aan de Commissie Betreft: Fiscale faciliteiten	20
85/C 248/38	nr. 327/85 van mevrouw Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Verband tussen de afstand woonplaats/werkplaats en het ontstaan van ziekte, arbeidsverzuim en gezinsproblemen	21
85/C 248/39	nr. 330/85 van mevrouw Johanna Maij-Weggen en mevrouw Yvonne van Rooy aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de Maas	21
85/C 248/40	nr. 398/85 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Ongelukken bij het vervoer van gevaarlijke stoffen	22
85/C 248/41	nr. 544/85 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Vervoer over de weg van gevaarlijke produkten . . . . . Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nrs. 398/85 en 544/85	22 22
85/C 248/42	nr. 410/85 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Vervoer van levende dieren	23
85/C 248/43	nr. 423/85 van de heer Hans-Jürgen Zahorka aan de Raad Betreft: Eventuele snellere afhandeling van de douaneformaliteiten bij vertrek vanaf de Brusselse luchthaven	23
85/C 248/44	nr. 433/85 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: De firma John Deere	24
85/C 248/45	nr. 441/85 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Frans anti-trust wetsontwerp	24
85/C 248/46	nr. 460/85 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Toepassing van de BTW-richtlijnen in Italië	25
85/C 248/47	nr. 467/85 van de heer Gerhard Schmid aan de Raad Betreft: Hongersnood in Ethiopië	25
85/C 248/48	nr. 470/85 van de heer Andrew Pearce aan de Raad Betreft: Richtlijn tot harmonisatie van de bepalingen inzake belastingvrije invoer in het intracommunautaire reizigersverkeer	26
85/C 248/49	nr. 491/85 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: De John Deere Company	27

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (<i>vervolg</i>)	Bladzijde
85/C 248/50	nr. 537/85 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Projecten in Centraal- en Zuid-Amerika	27
85/C 248/51	nr. 635/85 van de heer Georges Sutra de Germa aan de Raad Betreft: Speciale tarieven in de tuinbouwsector in Nederland	28
85/C 248/52	nr. 723/85 van mejuffrouw Beata Brookes aan de Raad Betreft: Specifieke communautaire maatregelen ten behoeve van door de herstructurering van de textiel- en kledingindustrie getroffen regio's	28
85/C 248/53	nr. 732/85 van mevrouw Caroline Jackson aan de Raad Betreft: Tenuitvoerlegging van het CITES-Verdrag	28
85/C 248/54	nr. 744/85 van de heer Thomas Megahy aan de Raad Betreft: Consumptief krediet	29

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1103/84
van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 november 1984)
 (85/C 248/01)

Betreft: Hulp aan Vietnam

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij heeft ondernomen om de resolutie van het Europese Parlement van 17 februari 1984 (doc. 1-1344/83) betreffende humanitaire hulp aan Vietnam uit te voeren?

Kan de Commissie voorts mededelen, welk standpunt zij inneemt ten aanzien van door NGO's ingediende verzoeken om medefinanciering van voedselhulp, spoedhulp en humanitaire ontwikkelingsprojecten in Vietnam in het kader van het medefinancieringsplan van de Commissie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1328/84
van de heer David Martin (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 december 1984)
 (85/C 248/02)

Betreft: Humanitaire hulpverlening aan Vietnam

De Commissie heeft laten weten dat zij de voedselhulp aan Vietnam zal hervatten, mits zulks onder voldoende toezicht geschiedt. Kan de Commissie mededelen hoeveel voedselhulp in 1984 aan Vietnam werd verleend en

hoeveel voedselhulp voor 1985 op het programma staat? Kan de Commissie ook aangeven welke andere humanitaire hulp voor Vietnam wordt beraamd?

Gecombineerd antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie
op schriftelijke vragen nrs. 1103/84 en 1328/84
(1 juli 1985)

Ten aanzien van de hervatting van de voedselhulp aan Vietnam moge de Commissie de geachte Parlementsleden verwijzen naar haar antwoorden op de volgende schriftelijke vragen:

- nr. 1326/80 van de heer Glinne (PB nr. C 88 van 21. 4. 1981, blz. 1),
- nr. 1329/81 van de heer Denis (PB nr. C 82 van 1. 4. 1982, blz. 6),
- nr. 1967/81 van de heer Thomas (PB nr. C 225 van 30. 8. 1982, blz. 2),
- nr. 55/82 van de heer Cousté (PB nr. C 225 van 30. 8. 1982, blz. 3),
- nr. 1598/82 van mevrouw Lizin (PB nr. C 93 van 7. 4. 1983, blz. 8).

De Commissie is daarentegen bereid verzoeken om humanitaire hulp die de Vietnamese bevolking rechtstreeks ten goede komt (zie met name punt 5 van de resolutie van het Europese Parlement van 17 februari 1984), welwillend te onderzoeken. Zij heeft trouwens sinds 1979 door bemiddeling van internationale of niet-gouvernementele organisaties al verscheidene keren dergelijke hulp verleend.

De Commissie heeft met name zojuist besloten om via de UNICEF 300 ton magere-melkpoeder en 100 ton gedroogde vis als noodhulp ter beschikking te stellen van de slachtoffers van de tyfoon Agnes.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1803/84

van mevrouw Jeanette Oppenheim (ED — DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(85/C 248/03)

Betreft: Behandelingstijd bij de inschrijving van merken in Italië

Is het de Commissie bekend dat de Italiaanse autoriteiten bedrijven van andere Lid-Statens, die merken in Italië willen laten inschrijven, door middel van uitzonderlijk lange behandelingstijden discrimineren — vaak zijn deze tijden zo lang dat de geldigheidsduur van de inschrijving na een eventuele goedkeuring zelfs bijna is verstreken — en wat denkt zij te ondernemen om deze technische handelsbelemmering, die duidelijk in strijd is met het EEG-Verdrag, uit de weg te ruimen?

Aanvullend antwoord van Lord Cockfield namens de Commissie

(27 juni 1985)

In aanvulling op haar antwoord van 11 maart 1985⁽¹⁾ kan de Commissie het geachte Parlements lid mededelen dat uit het door haar ingestelde onderzoek blijkt dat de tijd gelegen tussen de indiening van het verzoek tot inschrijving van een merk en de inschrijving zelf voor door Italiaanse en in andere Lid-Statens gevestigde ondernemingen ingediende verzoeken gelijk is. Inderdaad is de hiermee gemoeide tijd thans abnormaal lang en beslaat de procedure verschillende jaren. De Italiaanse autoriteiten zien er evenwel op toe dat bij de inschrijvingsprocedure van de merken strikt de hand wordt gehouden aan de prioriteit op grond van de datum van indiening van het verzoek. Een discriminerende behandeling van verzoeken ingediend door in andere Lid-Statens gevestigde ondernemingen kon niet worden vastgesteld.

De Italiaanse Regering heeft de Commissie doen weten dat het octrooibureau dat tevens bevoegd is voor de inschrijving van merken, thans wordt gereorganiseerd. Aangenomen mag worden dat de inschrijving van merken over twee jaar binnen een normale termijn kan geschieden en dat dan ook de inmiddels opgetreden achterstand kan zijn ingelopen.

⁽¹⁾ PB nr. C 97 van 18. 4. 1985, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1833/84

van mevrouw Christiane Scrivener (L — F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1985)

(85/C 248/04)

Betreft: Bouw door een Japanse onderneming van een productie-eenheid van werktuigmachines in het Verenigd Koninkrijk

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 811/84⁽¹⁾ zegt de Commissie dat zij de goedkeuring van de door de Regering van het Verenigd Koninkrijk voorgenomen steun aan de bouw van een productie-eenheid van werktuigmachines door de Japanse firma Yamazaki van een aantal voorwaarden heeft laten afhangen. De fabrikant diende onder meer toe te zeggen dat de fabriek en de technologie voortdurend toegankelijk zouden zijn voor ondernemers uit de Gemeenschap, ter demonstratie en verspreiding van de know-how.

Kan de Commissie preciseren welke concrete maatregelen zij overweegt om deze technologie daadwerkelijk vrij toegankelijk te maken voor de Europese constructeurs?

Is zij voorts bereid in te gaan op het voorstel van de industriëlen, een Europese procedure in te stellen ter stimulering van de vraag, naar analogie van de Franse MECA-procedure, namelijk toekenning van een subsidie (van 20 tot 25 %) om ondernemingen die werktuigmachines aankopen ertoe aan te sporen modern materieel van Europese oorsprong, met name flexibele productiesystemen, aan te schaffen?

⁽¹⁾ PB nr. C 8 van 10. 1. 1985, blz. 19.

Antwoord van de heer Sutherland namens de Commissie

(21 juni 1985)

De Commissie heeft, zoals zij reeds aan het Parlement heeft meegedeeld, bijzondere stappen ondernomen om toezicht te houden op de ontwikkeling van het project van de firma Yamazaki en op de overdracht van technologie die daarmee samenhangt, alsmede op de gevolgen ervan voor de markt. De Britse Regering is verzocht een zesmaandelijks verslag uit te brengen over het project wanneer de bouw van de nieuwe fabriek voltooid is. De Commissie zal nauwe contacten onderhouden met het European Machine Tool Makers Coordination Committee (CECIMO) ten einde, met name gebruikmakend van de directe ervaring van de leden van dit comité, na te gaan of de voorwaarden met betrekking tot de toegang tot de fabriek, de demonstratie van flexibele productiesystemen en de verspreiding van technologie inderdaad zijn geschapen en worden gehandhaafd.

De Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft de voorwaarden aanvaard waaronder de Commissie goedkeuring heeft verleend aan de voorgestelde staatssteun ten behoeve van dit project.

Wat het laatste gedeelte van de vraag betreft, kan de Commissie bevestigen dat het CECIMO heeft voorgesteld een Europees fonds op te richten ten einde de werktuigmachine-industrie in staat te stellen in geavanceerde produktiemiddelen te investeren. De Commissie is echter in beginsel geen voorstandster van de oprichting van een fonds waarmee investeringen in een specifieke industriële sector worden bevorderd. Bovendien is de huidige stand van zaken ten aanzien van de communautaire begroting nauwelijks van dien aard dat een fonds zou kunnen worden opgericht dat, volgens het CECIMO, over een beginkapitaal van 250 miljoen Ecu zou moeten beschikken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1933/84

van de leden Dorothee Piermont (ARC — D),
Bram van der Lek (ARC — NL) en Else Hammerich
(ARC — DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 februari 1985)
(85/C 248/05)

Betreft: Zogenaamd „olieschandaal” in Spanje in 1981 („sindrome toxico”)

In het voorjaar van 1981 brak in Spanje een epidemie met onbekende oorzaak uit (het „sindrome toxico”), die 531 levens eiste en 24 000 mensen ongeneeslijk letsel toebreacht.

De Spaanse overheid en de betrokken instanties kwamen destijds nagenoeg terstond tot de conclusie dat de oorzaak van de epidemie in gedenatureerde koolzaadolie moest schuilen.

Reeds in de zomer van 1981 werd evenwel serieuze, wetenschappelijk gefundeerde twijfel aan de juistheid van dit officiële standpunt geuit, onder andere door Dr. Antonio Muro, onderdirecteur van het Koninklijk Ziekenhuis te Madrid, en Prof. Luis Frontela, hoogleeraar gerechtelijke geneeskunde aan de universiteit van Sevilla. Deze twijfel berustte op epidemiologische, klinische, neurologische, pathologisch-anatomische en toxicologische waarnemingen en onderzoeken.

De Commissie wordt verzocht zich in dit belangrijke, de kandidaat-Lid-Staat Spanje betreffende geval onverwijld alle gegevens te verschaffen die nodig zijn voor de beantwoording van de volgende vragen:

1. Waarom hebben de bevoegde Spaanse instanties (Centro de alimentacion y nutricion de Mahadahonda, Instituto nacional de toxicologia, Consejo superior de investigaciones cientificas, Plan nacional del sindrome toxico) de oorzaak van de vergiftiging alleen in gedenatureerde koolzaadolie gezocht?
2. Welke reden wordt daarvoor gegeven?

3. Ondersteunt de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) het standpunt dat olie de drager van het gif zou zijn geweest?
4. Wie heeft het epidemiologische onderzoek uitgevoerd, waaruit werd afgeleid dat olie de drager van het gif zou zijn geweest?
5. Welke door de WGO aangewezen deskundigen hebben de resultaten van het epidemiologisch onderzoek beoordeeld?
6. Wie had toegang tot de in Madrid gehouden vergaderingen van de door de WGO aangewezen deskundigen?
7. Zijn er enquêtes, studies, resultaten enz. van de onderzoeken waarop de oliëhypothese is gebaseerd, gepubliceerd en, zo ja, waar?
8. Zou de oorzaak zijn gevonden, als men andere mogelijke dragers van het gif had onderzocht?
9. Hoe, met welke medicamenten, zijn de ziektegevallen in Spanje behandeld?
10. Zou een andere hypothese over de oorzaak van de vergiftiging ook een andere behandeling van de ziektegevallen noodzakelijk hebben gemaakt?
11. Hadden hierdoor sterfgevallen en blijvend letsel ten minste ten dele kunnen worden vermeden?
12. Werd er in een aantal gevallen een andere behandeling toegepast? Zo ja, met welk resultaat?
13. Wat was de houding van de bevoegde Spaanse instanties tegenover andere onderzoekinitiatieven, bij voorbeeld tegenover de hypothese dat pesticide de oorzaak was? Hebben zij deze initiatieven ondersteund, dan wel niet bevorderd of verhinderd?
14. Welke pesticiden, welke pesticidebestanddelen of welke stof worden op grond van de alternatieve onderzoekinitiatieven ervan verdacht dat zij het „sindrome toxico” hebben veroorzaakt?
15. Door welke ondernemingen wordt pesticide met het verdachte bestanddeel geproduceerd?
16. Behoren ook ondernemingen met hoofdzetel in de Bondsrepubliek Duitsland tot de eventuele producenten? Zo ja, om welke bedrijven en welke producten gaat het dan?
17. Bestaan er in de Europese Gemeenschap verordeningen, richtlijnen, gedragscodes en dergelijke die de vervaardiging van dergelijke producten en de verantwoordelijkheid voor de uitwerkingen ervan reguleren, en wel met betrekking tot de moeder-alsook tot de buitenlandse dochtermaatschappijen?
18. Welke wettelijke regelingen en veiligheidsvoorschriften bestaan er in Spanje voor de handel in en het gebruik van pesticiden?
19. Welke autoriteiten, instanties en dergelijke houden toezicht op de naleving van deze voorschriften?
20. Hoe zijn deze geografisch verspreid? Over welke financiële en personele (aantal, bevoegdheid) middelen beschikken zij?
21. Kan het, indien de hypothese juist blijkt te zijn dat pesticide de oorzaak was, uitgesloten worden dat een dergelijke ramp zich in de gehele Europese Gemeenschap herhaalt?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(2 juli 1985)

Reeds vanaf de zomer van 1981 heeft de Commissie zich tot in de bijzonderheden op de hoogte gehouden over het verloop van de vergiftigingsgevallen veroorzaakt door spijssolie in Spanje en over de maatregelen die in dat land getroffen zijn met betrekking tot de uitvoer naar de Gemeenschap.

Op een vergadering in aanwezigheid van een omvangrijke Spaanse delegatie en ambtenaren van de Commissie te Brussel en op een bijeenkomst van het Permanent Comité voor levensmiddelen, waarin deskundigen uit de Lid-Staten en vertegenwoordigers van de Commissie zitting hebben, kon een overzicht worden gemaakt van de situatie en elke bedreiging voor de Gemeenschap worden weggenomen.

Het is van belang hierbij aan te tekenen dat op het grondgebied van de Gemeenschap geen enkel vergiftigingsgeval isesignaleerd.

Overigens is de veronderstelling dat de vergiftiging is veroorzaakt door pesticiden niet houdbaar gebleken, aangezien geen enkele plausibele verklaring voor een dergelijke hypothese is gevonden.

Wat betreft de Wereldgezondheidsorganisatie is het samenvattende rapport inzake de door de geachte Parlementsleden genoemde kwestie in 1983 openbaar gemaakt en het is verkrijgbaar bij het regionaal kantoor voor Europa van de Wereldgezondheidsorganisatie te Kopenhagen.

Naar aanleiding van de in punt 17 door de geachte Parlementsleden gestelde vraag deelt de Commissie mede dat de Gemeenschap regels heeft vastgesteld voor de verpakking, indeling en etikettering van pesticidepreparaten en chemische stoffen⁽¹⁾.

Volgens deze voorschriften berust de verantwoordelijkheid voor de produkten bij degene die deze op de gemeenschappelijke markt brengt.

Spanje zal na de toetreding tot de Gemeenschap volgens de onderhandelingen die hebben plaatsgevonden de ter zake geldende communautaire wetgeving toepassen.

⁽¹⁾ Richtlijn 78/631/EEG en Richtlijn 67/548/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 79/831/EEG (PB nr. L 259 van 15. 10. 1979, blz. 10).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2047/84
van de heer Florus Wijsenbeek (L — NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 februari 1985)
(85/C 248/06)

Betreft: Verzending van cultuurgoederen tussen de Lid-Staten

Kan de Commissie verklaren hoe het mogelijk is dat over de verzending van cultuurgoederen, zoals boeken, tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, buiten BTW ook nog douanekosten verschuldigd zijn die vaak tot een derde van de prijs van het boek oplopen?

Kan de Commissie, op grond van de uitwisseling van cultuur, alsmede het tot stand komen van de vrije gemeenschapsmarkt, er bij de desbetreffende autoriteiten op aandringen dat zulks wordt afgeschaft? Zo neen, kan de Commissie een initiatief nemen om dat bij Europese wetgeving te doen?

Is de Commissie bereid dit tevens onder de aandacht te brengen van het Comité voor de rechten van de burger onder voorzitterschap van de heer Adonnino?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(28 juni 1985)

Er bestaan tussen de Lid-Staten van de Gemeenschap geen douanerechten meer. De zogenaamde belasting bij aanbidding aan de douane vormt een forfaitaire heffing, ter dekking van de door de PTT verrichte formaliteiten bij de invoer van de desbetreffende goederen, indien daarvoor geen belastingvrijstelling geldt.

De kosten bij aanbidding aan de douane worden vereist krachtens het UPP-Verdrag, dat in 1974 te Lausanne is gesloten. In 1978 hebben de Lid-Staten een voorstel van de Commissie aanvaard om deze heffing niet meer op te leggen wanneer de goederen die het onderwerp vormen van handelsverkeer binnen de Gemeenschap, niet belastingplichtig zijn. Deze heffing kan echter nog steeds worden verlangd (behalve in de Bondsrepubliek Duitsland en Italië) wanneer belasting wordt geheven. De Commissie onderzoekt thans in het licht van de jurisprudentie van het Hof de verenigbaarheid van deze heffing met het EEG-Verdrag.

Het Comité ad hoc „Europa van de burgers” (Comité Adonnino) heeft zich reeds beziggehouden met het door het geachte Parlements lid aan de orde gestelde probleem. In zijn interimverslag, dat door de Europese Raad werd goedgekeurd, verzoekt het de Lid-Staten de belastingen bij aanbidding aan de douane, die bij de verzending of de ontvangst van kleine zendingen worden geheven, op te heffen.

De fundamentele oplossing voor dit probleem is echter de opheffing van alle formaliteiten aan de binnengrenzen; de Commissie heeft reeds aangekondigd dat zij dienaangaande een intensief programma van voorstellen zal indienen ten einde dit doel in 1992 te verwzenlijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2212/84

van mevrouw Gabriele Peus (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1985)

(85/C 248/07)

Betreft: Afrekening tussen ziekenfondsen binnen de Gemeenschap

1. Is het de Commissie bekend dat artsen in Nederland (in dit geval een bij de ANOZ aangesloten arts) internationale ziekenfondsformulieren van Duitse toeristen niet aannemen, met de motivering dat de afrekening met de Duitse ziekenfondsen te lang duurt en te grote administratieve moeilijkheden meebrengt?

2. Is het de Commissie voorts bekend dat Duitse ziekenfondsen (in dit geval de BEK) de in Nederland ontstane kosten voor medische behandeling niet volledig vergoeden?

3. Kan de Commissie meedelen of, en, zo ja, op grond van welke voorschriften (met vermelding van het desbetreffende Publikatieblad), de wederzijdse erkenning van de kosten voor medische behandeling en de afrekening daarvan door de ziekenfondsen in ieder van de tien Lid-Statens is geregeld?

4. Kan de Commissie voorts meedelen of er reeds stappen zijn ondernomen in de richting van een harmonisatie van de afrekeningsprocedures met als doel de vereenvoudiging daarvan en de volledige vergoeding van de kosten en, zo niet, welke stappen zij denkt te ondernemen om de bestaande voorschriften in deze zin te wijzigen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(27 juni 1985)

1. Voor zover de Commissie bekend is, doen zich situaties zoals door het geachte Parlementslid gesignaleerd slechts zelden voor. In het algemeen is de noodzakelijke hulpverlening in onmiddellijke noodgevallen van de Nederlandse artsen aan onderdanen van andere Lid-Statens die tijdelijk in Nederland verblijven kosteloos.

2. De Commissie is het evenmin onbekend dat de tarieven voor de terugbetaling van de kosten van medische behandeling van onderdanen uit andere Lid-Statens deze kosten niet in alle gevallen voor 100 % dekken. Dit houdt verband met de toepassing op de verzekerden van regels die verschillend zijn al naar gelang van de nationale wettelijke regeling waar het om gaat.

3. Behalve bij bijzondere overeenkomsten tussen de sociale-zekerheidsorganen van verschillende Lid-Statens, wordt de wijze van terugbetaling van de tijdens verblijf in een andere Lid-Staat gemaakte kosten geregeld door

artikel 34 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad⁽¹⁾. De terugbetaling geschiedt overeenkomstig de wettelijke voorschriften in het land van verblijf.

4. In de communautaire verordeningen inzake sociale zekerheid zijn coördinatieprocedures tussen de nationale wettelijke regelingen uitgewerkt; de eigen bijzonderheden van deze wettelijke regelingen en de voortdurende ontwikkeling ervan sluiten uit dat men verder gaat dan de door de Commissie voorgestelde en door de Raad goedgekeurde coördinatievoorschriften.

⁽¹⁾ Gecoördineerde teksten van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72, gewijzigd bij de Verordeningen (EEG) nr. 2000/83 en (EEG) nr. 2001/83 (PB nr. L 230 van 22. 8. 1983, blz. 1 en 6).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2232/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1985)

(85/C 248/08)

Betreft: Centrum Berlijn en Stichting Dublin

Reeds in 1979 heeft de Rekenkamer aanbevolen, verklarende aantekeningen over het comptabele beleid aan te brengen in de rekeningen van het Centrum Berlijn en de Stichting Dublin.

Na vier jaar moet de Rekenkamer vaststellen dat dit nog steeds niet gebeurd is.

Kan de Commissie mij mededelen wat zij zal ondernemen om in dit verband aan de wensen van de Rekenkamer tegemoet te komen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(3 juli 1985)

De door het geachte Parlementslid aangehaalde kwestie is voor het eerst in 1984 aan de orde gesteld in de speciale verslagen over het begrotingsjaar 1983, die de Rekenkamer aan het Centrum Berlijn en de Stichting Dublin heeft doen toekomen.

Deze twee instellingen hebben hierop gunstig gereageerd en de verlangde verklarende aantekeningen in hun jaarrekening betreffende het begrotingsjaar 1984 opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2242/84
 van de heer Michel Debatisse (PPE — F)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (11 maart 1985)
 (85/C 248/09)

Betreft: Kosten van de uitbreiding van de Europese Gemeenschap

1. Kan de Commissie de laatste stand mededelen inzake de kosten van de uitbreiding, rekening houdend met:

- een raming van de kosten van programma's in het kader van gemeenschappelijke beleidsvormen,
- een raming van de kosten van specifieke programma's,
- een raming van de bijkomende administratieve kosten van de verschillende communautaire instanties?

2. Kan de Commissie mededelen in welke mate de nieuwe Lid-Staten in de twee jaren na de ratificatie moeten bijdragen in de door de uitbreiding veroorzaakte extra kosten?

Antwoord van de heer Christophersen
 namens de Commissie

(21 juni 1985)

1. De Commissie acht het niet aangewezen om reeds in dit stadium de gevraagde stand van zaken uiteen te zetten.

De netto-begrotingskosten van de uitbreiding (voor de huidige tien Lid-Staten) kunnen globaal worden geschat op ongeveer 0,1 % van de BTW aan het einde van de overgangperiode, waarbij geen rekening wordt gehouden met een eventueel dynamisch effect, met name op het gebied van de landbouwproductie van de nieuwe Lid-Staten.

2. Zonder specifieke voorzieningen zou het totaal van de eigen middelen die door Spanje en Portugal worden bijgedragen tijdens de eerste twee jaren van de periode waarin de overgangsmaatregelen van toepassing zijn, de totale extra uitgaven in verband met de uitbreiding aanzienlijk overschrijden.

Om een situatie te voorkomen waarin de begroting niet in evenwicht is en gezien de specifieke behoeften van Portugal, werd de nieuwe Lid-Staten een financieel overgangsinstrument toegekend dat vergelijkbaar is met dat wat voor Griekenland werd toegepast. Spanje en Portugal zullen wat de uitgaven betreft recht hebben op een degressieve restitutie van een deel van de BTW-bijdrage (of, voor wat Portugal betreft, in de eerste drie jaren na de toetreding, een deel van de financiële bijdrage gebaseerd op het bruto nationaal produkt): 87 % in 1986, 70 % in 1987, 55 % in 1988, 40 % in 1989, 25 % in 1990 en 5 % in 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2250/84
 van de heer Alexandros Alavanos (COM — GR)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (13 maart 1985)
 (85/C 248/10)

Betreft: Verzekeringsmaatschappijen in Griekenland

Wat heeft de Commissie tot dusver precies gedaan aan de kwestie van de verzekeringsmaatschappijen in Griekenland?

Is het waar dat het Directoraat-generaal Concurrentie van de Commissie eind december opnieuw geëist heeft, de discriminatie van de particuliere verzekeringsmaatschappijen op te heffen? Heeft de Commissie zich gekeerd tegen artikel 13 van wet nr. 1256/62, om een eind te maken aan de situatie dat het vermogen van de overheidssector alleen bij verzekeringsmaatschappijen van de overheid wordt verzekerd en dat de staatsbanken hun kredietnemers kunnen voorschrijven zich bij verzekeringsmaatschappijen van de overheid te laten verzekeren? Is het waar dat de stappen hiertoe zijn ondernomen nadat er door de buitenlandse verzekeringsmaatschappijen met dochterondernemingen in Griekenland druk is uitgeoefend?

Antwoord van de heer Sutherland
 namens de Commissie

(8 juli 1985)

Het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde vraagstuk van het verzekeringsstelsel in Griekenland vormde het voorwerp van een in het Publikatieblad bekendgemaakte beschikking van de Commissie⁽¹⁾.

(1) PB nr. L 152 van 11. 6. 1985, blz. 25.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2252/84
 van de heer Fernand Herman (PPE — B)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (13 maart 1985)
 (85/C 248/11)

Betreft: Financiering van het landbouwstructuurbeleid

Blijkens publikaties na afloop van de laatste bijeenkomsten van de Raad van ministers van Economie en Financiën en van de Raad van ministers van Landbouw, hebben de voorzitters van deze Raden het COREPER opdracht gegeven nieuwe voorstellen voor de financiering van het landbouwstructuurbeleid voor te bereiden.

Is de Commissie niet van mening dat zij met deze opdracht had moeten worden belast?

Is zij niet van mening, gelet op het feit dat de Voorzitter van de Commissie tegenover het Europese Parlement heeft verklaard dat hij voornemens was om alle middelen aan te wenden die de Verdragen hem boden om het belang van de Gemeenschap voorop te stellen, dat zij stappen moet ondernemen bij de Raad om een einde te maken aan deze praktijken en haar voorrecht om voorstellen in te dienen meer te doen gelden?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(21 juni 1985)

Het is de taak van het COREPER, overeenkomstig artikel 4 van het Fusieverdrag, de werkzaamheden van de Raad voor te bereiden en diens opdrachten uit te voeren. Het spreekt vanzelf dat, wanneer de standpunten van de Lid-Staten uiteenlopen, het COREPER wordt opgedragen de standpunten van de delegaties nader tot elkaar te brengen.

De deelname van de Commissie aan de werkzaamheden van het COREPER ten einde de standpunten van de Lid-Staten nader tot elkaar te brengen, tast haar initiatiefrecht niet aan. Met name behoudt de Commissie altijd de bevoegdheid om een voorstel te wijzigen ten einde het gemeenschappelijke belang te laten prevaleren.

De perscommuniqués die door de Raad van ministers van Landbouw op 14 en 15 januari, en door de Raad

van ministers van Economische Zaken en Financiën op 11 februari zijn gepubliceerd met betrekking tot de onderhandelingen inzake de financiering van het landbouwbeleid staan geen andere interpretaties toe.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2302/84
van de heer Richard Cottrell (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 maart 1985)
(85/C 248/12)

Betreft: Invoer van banden voor motorvoertuigen

Kan de Commissie mededelen wat de huidige stand van zaken is met betrekking tot de invoer van banden voor motorvoertuigen in de Gemeenschap? Wat is het marktaandeel van niet-EEG-importeurs in totaal en hoe is dit aandeel verdeeld over:

- EVA- en geassocieerde landen;
- Oost-Europa;
- Noord-Amerika en
- andere groepen landen?

Welk deel van de totale invoer komt binnen via de Duitse Democratische Republiek en zijn er aanwijzingen dat deze import voor de fabrikanten van banden in de Gemeenschap een aanzienlijke en oneerlijke concurrentie betekent? Beschouwt de Commissie invoer uit Oost-Europa via de Duitse Democratische Republiek als dumping?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**
(19 juni 1985)

a) De invoer van banden voor motorvoertuigen in de Gemeenschap uit derde landen bedroeg in de eerste helft van 1984 7,8 miljoen stuks. Dit betekende een stijging van bijna 10% ten opzichte van de invoer in het eerste halfjaar van 1983, waarbij de toeneming voornamelijk optrad bij de invoer uit EVA-landen en uit andere landen dan die van Noord-Amerika en Oost-Europa.

b) De onderverdeling van de invoer en de respectieve marktaandelen op halfjaarbasis van januari 1983 tot juni 1984 luiden als volgt:

	Jan.-juni 1983		Juli-dec. 1983		Jan.-juni 1984	
	Hoeveelheid (× 1 000)	Markt-aandeel (%)	Hoeveelheid (× 1 000)	Markt-aandeel (%)	Hoeveelheid (× 1 000)	Markt-aandeel (%)
EVA-landen	1 407	4,6	1 592	5,2	1 828	5,8
Oost-Europa	794	2,6	743	2,6	807	2,6
Noord-Amerika	176	0,6	184	0,6	180	0,6
Andere	4 728	15,4	3 637	14,3	4 995	15,9
Totaal	7 105	23,2	6 156	22,7	7 810	24,9

c) De invoer van banden voor motorvoertuigen uit de Duitse Democratische Republiek verminderde van 460 000 in de eerste helft van 1983 tot 320 000 in de eerste helft van 1984, waarbij het marktaandeel van 1,5% tot 1,0% terugliep en het aandeel in de totale invoer van 6,5% tot 4,1% afnam. De Commissie draagt geen kennis van eventuele problemen die deze invoer voor de bandenproducenten van de Gemeenschap mocht veroorzaken.

d) Het feit dat er invoer in de Gemeenschap plaatsvindt uit de Duitse Democratische Republiek zou het nemen van anti-dumpingmaatregelen niet in de weg staan indien bij een formeel onderzoek mocht worden vastgesteld dat deze invoer inderdaad met dumping geschied is en schade heeft berokkend aan een bedrijfstak van de Gemeenschap. Een dergelijk onderzoek zou slechts worden ingeleid na ontvangst van een klacht van de getroffen bedrijfstak van de Gemeenschap, waarin voldoende eerste bewijsmateriaal wordt verschaft om de inleiding van een procedure te rechtvaardigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2317/84

van de heer John Taylor (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1985)

(85/C 248/13)

Betreft: EG-subsidies aan de organisatie North/South Co-operation

Welke projecten van de organisatie North/South Co-operation, die zowel in Noord-Ierland als in de Ierse Republiek werkzaam is, hebben in 1984 financiële steun van de Gemeenschap gekregen en hoeveel heeft de Gemeenschap voor elk project bijgedragen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(11 juli 1985)

De organisatie „Co-operation North” heeft van de Gemeenschap in 1984 de volgende steun ontvangen:

- 9 000 Ecu voor haar programma voor 1984;
- 32 500 Ecu (50% van de totale kosten) voor een studie over de samenwerking aan weerszijden van de grens in Ierland met betrekking tot nieuwe technologie en het midden- en kleinbedrijf;
- 26 000 Ecu in het kader van het programma van de Gemeenschap ter bevordering van de sociale integratie van minder-validen;
- 30 000 Ecu in het kader van het programma van de Gemeenschap betreffende de uitwisseling van jongeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2368/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 maart 1985)

(85/C 248/14)

Betreft: Samenwerking op onderwijsgebied

De Commissie financierde voor 1984 409 gezamenlijke studieprogramma's en kende 136 beurzen toe aan do-

centen van het hoger onderwijs en 300 aan plaatselijke administrateurs, zodat dezen zich vertrouwd kunnen maken met het onderwijsbestel in andere Lid-Staten.

1. Kan de Commissie mij nadere gegevens verstrekken naar de aard en het verloop van de bovenvermelde studieprogramma's?
2. Kan de Commissie mij een opsplitsing bezorgen naar Lid-Staten en voor België meer specifiek naar de gemeenschappen wat betreft de toekenning van bovenvermelde beurzen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(28 juni 1985)

Gezamenlijke studieprogramma's

Sedert 1976 heeft de Commissie steun verleend aan 409 gezamenlijke studieprogramma's. In het academische jaar 1984/1985 werden 193 beurzen toegekend voor de ontwikkeling van gezamenlijke studieprogramma's, waarvan er 75 werden gebruikt voor nieuwe programma's en 118 voor de verdere ontwikkeling van reeds bestaande programma's.

Naast deze beurzen verleende de Commissie voor het tweede achtereenvolgende jaar 123 beurzen aan docenten en personeel van het hoger onderwijs voor de voorbereiding van gezamenlijke studieprogramma's.

Korte studiebezoeken

Met het oog op het leggen van contacten binnen de Gemeenschap en het bevorderen van inzicht over en weer in elkaars hogere onderwijsstelsels verleende de Commissie in 1984/1985 136 beurzen voor korte studiebezoeken. Deze beurzen staan ter beschikking van docenten en administratief personeel van het hoger onderwijs in de Lid-Staten.

Studiebezoeken voor onderwijsspecialisten

Het programma van studiebezoeken voor onderwijsspecialisten heeft ten doel de op lokaal en regionaal niveau verantwoordelijken voor het onderwijs in staat te stellen bij beschouwing en heroverweging van hun werk rekening te houden met de in andere Lid-Staten opgedane ervaring en via de deelnemersverslagen meer geselecteerde en bijgewerkte kwaliteitsinformatie be-

treffende de ontwikkeling van het onderwijs in de gehele Gemeenschap ter beschikking te stellen van politieke leiders.

De bezoeken worden door de Lid-Statens georganiseerd aan de hand van de door de Commissie opgestelde jaarlijkse programma's. Het programma omvat uiteenzettingen over het onderwijsstelsel in het bezochte land

en de geselecteerde onderwerpen, alsmede bezoeken aan onderwijsinstellingen. De tekst van het programma 1985/1986 waarin uitgebreidere informatie wordt gegeven, zal aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement worden toegezonden⁽¹⁾.

(¹) Doc. nr. V/2087/84.

Land	Gezamenlijke studieprogramma's	Bezoeken ter voorbereiding van gezamenlijke studieprogramma's	Studiebezoeken voor docenten van het hoger onderwijs	Studiebezoeken voor onderwijs-specialisten
België:				
— Nederlandstalig	6	2	4	12
— Franstalig	17	5	6	12
Denemarken	3	10	5	18
Bondsrepubliek Duitsland	28	23	15	46
Frankrijk	42	26	12	46
Griekenland	4	3	17	24
Ierland	6	5	10	18
Italië	12	26	28	46
Luxemburg	1	—	—	8
Nederland	12	8	12	24
Verenigd Koninkrijk	71	37	44	46
Totaal	202	145	153	300

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2403/84

van de heer Rudolf Wedekind (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1985)

(85/C 248/15)

Betreft: Bestelling van Duitse boeken

Sedert enige tijd bestelt de Commissie in Luxemburg al haar Duitse boeken nog slechts bij een of twee leveranciers.

Kan de Commissie bevestigen

- dat deze gunning van orders waartoe op afdelingsniveau wordt besloten, voor de van leveranties uitgesloten concurrenten een totaal concurrentienadeel is;
- dat een dergelijke wijze van gunning van orders niet verenigbaar is met de marktprincipes van het mededingingsbeleid en dat juist zij, als hoedster van de Verdragen, er bij haar eigen aankoopbeleid nauwgezet op dient toe te zien dat zij geen systeem van „hofleveranciers” in de hand werkt;

- dat zij er voortaan bij de gunning van dergelijke orders voor zal zorgen dat alle gegadigden naar behoren in aanmerking worden genomen.

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(1 juli 1985)

De Centrale Bibliotheek van de Commissie te Luxemburg bestelt op het ogenblik Duitse boeken bij drie boekhandels die in de Duitse Bondsrepubliek zijn gevestigd.

Deze drie boekhandels hebben een goede reputatie op de markt en hun concurrentieniveau is door de bevoegde diensten van de Instelling gecontroleerd, zowel wat de prijzen betreft als ten aanzien van de betrouwbaarheid en de kwaliteit van de verrichte diensten.

Bovendien moet worden opgemerkt dat deze werken slechts een klein gedeelte vormen van de door de bibliotheek verrichte aankopen. De Commissie zal echter toezicht blijven houden op de marktsituatie ten einde de keuze van de boekhandels waarvan zij haar boeken betreft, te controleren en, zo nodig, te wijzigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2417/84van de heer **Silvester Barrett (RDE — IRL)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1985)

(85/C 248/16)

Betreft: Geïntegreerd ontwikkelingsprogramma ten behoeve van Zuidwest-Kerry

Kan de Commissie meedelen of de Ierse Regering al dan niet een voorstel van de South West Kerry Development Organisation heeft ingediend inzake een door de EEG te steunen geïntegreerd programma ten behoeve van deze streek?

**Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie**

(10 juni 1985)

De Commissie heeft tot dusver geen officieel voorstel van de Ierse Regering voor een geïntegreerd programma voor de streek van Zuidwest-Kerry ontvangen.

Indien een betreffend voorstel door de centrale overheid in Ierland wordt gesteund, kan het door de Commissie in overweging worden genomen voor steun uit de middelen die beschikbaar zijn voor studies ter voorbereiding van geïntegreerde maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2422/84van de heer **Andrew Pearce (ED — GB)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1985)

(85/C 248/17)

Betreft: Lomé III

Kan de Commissie meedelen welk bedrag is toegekend voor ontwikkelingsprojecten in elk van de landen die de Overeenkomst van Lomé III, als begunstigde, hebben ondertekend?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie**

(2 juli 1985)

Aan het begin van de geldigheidsduur van iedere Overeenkomst verdeelt de Commissie de beschikbare geldmiddelen volgens een zo objectief mogelijke methode en deelt aan iedere ACS-Staat afzonderlijk mede welk bedrag hem voor programmeerbare hulp is toegekend. De Commissie heeft deze mededelingen in het kader van Lomé III onlangs gedaan.

Zoals in het verleden publiceert de Commissie geen eenvoudige algemene informatie over de resultaten van deze verdeling, want deze kan slechts worden verklaard aan de hand van een gedetailleerde toelichting bij de gebruikte methode.

Overigens zou zulk een voorlichting een verkeerd beeld geven van de communautaire bijdrage aan de verschillende betrokken landen, want tijdens de looptijd van de Overeenkomst zullen deze landen nog in van land tot land verschillende mate hulp ontvangen van andere instrumenten (regionale samenwerking, Stabex, Sysmin, door de EIB beheerde middelen, spoedhulp, enz.).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2433/84van Lady **Elles (ED — GB)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 maart 1985)

(85/C 248/18)

Betreft: Douaneaangifteformulieren

Kan de Commissie verklaren waarom nog steeds douaneaangifteformulieren vereist zijn bij de verzending van een postpakket van de ene Lid-Staat naar de andere?

Kan de Commissie bovendien verklaren waarom in België en Luxemburg niet slechts één, maar twee exemplaren van een niet-zelfklevend douaneaangifteformulier vereist zijn, terwijl voor pakketten die naar landen buiten de Europese Gemeenschap worden verzonden, in sommige gevallen met één van deze formulieren kan worden volstaan?

Kan de Commissie aangeven welke stappen zij overweegt om een einde te maken aan deze overbodige bureaucratie?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(26 juni 1985)

Ofschoon op goederen die binnen de Gemeenschap verzonden worden geen douanerechten meer van toepassing zijn, zijn er fiscale grenzen blijven bestaan. De Lid-Statens verlangen derhalve van de afzender dat deze een aanduiding omtrent de inhoud van de pakketten geeft zodat de autoriteiten in staat zijn eventuele belastingen daarop te heffen. Het gevolg van de verklaring is in vele gevallen natuurlijk dat de ontvanger van het pakket overeenkomstig de communautaire regels in aanmerking komt voor vrijstelling van heffingen, en de Commissie blijft er bij de Raad op aandringen de waarde voor deze vrijstelling te verhogen. De afzender verklaart dat de waarde van een pakket de betrokken vrijstelling niet overschrijdt, waarna het pakket dan gewoonlijk zonder verdere formaliteiten wordt afgegeven.

Wat in het bijzonder de vraag ten aanzien van België en Luxemburg betreft, staat de Commissie in contact met de nationale autoriteiten van deze Lid-Staten ten einde te vernemen waarom deze ogenschijnlijke anomalie bestaat, en zij zal het geachte Parlementslid te geleger tijden nadere bijzonderheden doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2462/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 maart 1985)
(85/C 248/19)

Betreft: Ziekteverzekering van echtgenoten van EEG-ambtenaren na echtscheiding

Na een echtscheiding kan de ex-echtgenoot van een ambtenaar, overeenkomstig artikel 72 (8) (10) (40) van het ambtenarenstatuut, nog ten hoogste 1 jaar terugbetaling krijgen van ziektekosten, voor zover die persoon geen aanspraak kan maken op een andere verzekering.

De laatste tijd is mij een aantal gevallen ter ore gekomen van echtparen die scheiden na 30 jaar huwelijk. In de meeste gevallen heeft de vrouw haar beroep opgegeven om met haar partner naar België te komen. Haar recht op pensioen en ziekteverzekering is dus aan het statuut van haar echtgenoot gebonden. De toestand inzake pensioen kan meestal wel rechtgezet worden, omdat de nationale wetgevingen dit geval voorzien. Om verder in orde te zijn wat betreft ziekte en invaliditeit, moet echter een nieuwe verzekering genomen worden tegen een hoger tarief en met uitsluiting van de gevolgen van vroegere ziekten.

Is de benadeling van deze groep te verenigen met het sociale doel van de Europese Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(2 juli 1985)

Het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen voorziet in dekking van de ziektekosten voor de ambtenaar zelf, zijn echtgenoot wanneer deze niet onder toepassing van enig andere wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling prestaties van dezelfde aard of dezelfde hoogte kan verkrijgen, zijn kinderen en andere personen die in de zin van de bepalingen van dat statuut te zijnen laste komen.

Een strikte toepassing van deze bepaling zou automatisch betekenen dat de van echt gescheiden echtgenoot van een ambtenaar vanaf de eerste dag van inwerking-treding van de echtscheiding is uitgesloten van de ziektekostenverzekering. Dit kan tot ernstige lacunes leiden, met name in verband met de verplichte wachttijd die volgens sommige nationale stelsels voor nieuwe aange-

slotenen geldt, en dit ongeacht of het een particuliere dan wel een verplichte aansluiting betreft.

Ten einde te voorkomen dat de van echt gescheiden echtgenoot van een ambtenaar die niet langer begunstigde is van het stelsel van ziektekostenverzekering, het slachtoffer wordt van een situatie waarin hij buiten iedere ziektekostenverzekering valt, is bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 2074/83 van de Raad⁽¹⁾ een wijziging in het statuut aangebracht, met name voor de van echt gescheiden echtgenoot die geen beroeps-activiteit uitoefent.

Op grond van deze bepaling kan de van echt gescheiden echtgenoot van de ambtenaar, wanneer hij aantoonde dat hij geen vergoeding van een ander stelsel kan verkrijgen, zijn recht op aansluiting bij het in het statuut van de ambtenaren bedoelde stelsel van ziektekostenverzekering gedurende een periode van maximaal een jaar behouden, en zulks zonder dat deze ziektekostendekking aanleiding geeft tot het innen van een bijdrage.

Deze periode van een jaar, die loopt vanaf de datum waarop de echtscheiding definitief is geworden, moet de van echt gescheiden echtgenoot in staat stellen om op het vlak van de nationale wetgeving waaronder hij wegens verbreking van de band met de ambtenaar van de Europese Gemeenschappen voortaan valt, maatregelen te treffen voor zijn ziektekostenverzekering. Een dergelijke nationale ziektekostenverzekering is mogelijk in alle Lid-Staten van de Gemeenschappen.

Deze situatie die voortvloeit uit het feit dat de betrokkene zijn recht op aansluiting bij het stelsel van ziektekostenverzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen verliest, en die dus vergelijkbaar is met de situatie van kinderen of andere personen welke niet meer ten laste zijn van de ambtenaar, doet niets af aan het sociale beleid dat de Gemeenschappen ten behoeve van de werknemers waarop dat beleid is gericht voorstaan.

⁽¹⁾ PB nr. L 203 van 27. 7. 1983, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2492/84

van mevrouw Dorothee Piermont (ARC — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 april 1985)
(85/C 248/20)

Betreft: Het zogenaamde „fascisme” van de Duitse Grünen

1. Wat weet de Commissie over de betrekkingen tussen de „European Schiller Association”, de „Europäische Arbeiterpartei” en de politieke organisaties in Europa die van de campagne van de twee eerstgenoemde organisaties tegen het zogenaamde „fascisme” van de Duitse Grünen inhoudelijk gebruik hebben gemaakt?

2. Wat weet de Commissie over de financiële bronnen van de „European Schiller Association”, met name over bijdragen die deze organisatie uit fondsen van de Europese Gemeenschap heeft ontvangen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(27 juni 1985)

De Commissie heeft geen subsidie aan de betrokken organisatie verleend en beschikt niet over inlichtingen omtrent deze organisatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2501/84

van de heer Frank Schwalba-Hoth (ARC — D)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 april 1985)

(85/C 248/21)

Betreft: Geldigheid van de door de Belgische overheid verstrekte laissez-passer

1. Wat is het standpunt van de Raad ten aanzien van onderstaand voorval:

Op 8 januari 1985 wilde ik rond 17.00 uur (komende uit Londen) de pascontrole van de luchthaven van Brussel passeren. Ik toonde mijn eind vorig jaar door de Belgische Regering aan leden van het Europese Parlement verstrekte laissez-passer.

De dienstdoende ambtenaar liet mij niet passeren, eiste andere documenten te zien, weigerde de geldigheid van een dergelijk laissez-passer te erkennen, liet mij tien minuten wachten en nam vervolgens het Belgische identiteitsbewijs in beslag.

2. Hoeveel andere laissez-passer zijn tot dusver eveneens zonder redenen ingehouden, respectievelijk wanneer krijg ik mijn reisdocument weer terug?

Antwoord

(29 juli 1985)

De Raad is er door de Belgische autoriteiten van op de hoogte gebracht dat de Belgische Regering naar aanleiding van vele verzoeken van leden van het Europese Parlement laatstgenoemden een speciale laissez-passer verstrekt om hun bij aankomst op het vliegveld van Zaventem de doorgang bij de paspoortencontrole te vergemakkelijken.

Bij deze kaart wordt hun tevens een instructieblad gegeven over de aard en het gebruik van deze kaart.

Zoals in dit instructieblad wordt gepreciseerd mag dit speciale laissez-passer niet worden opgevat als een geldig reisdocument om België binnen te komen (zoals een paspoort, nationale identiteitskaart of laissez-passer van de Europese Gemeenschappen), maar mag hiermee gebruik worden gemaakt van de doorgang door de controledeur die speciaal voor Europese Parlementsleden bestemd is.

Zoals ook in het instructieblad wordt gepreciseerd heeft de controlebeambte het recht om te verzoeken om overlegging van een reisdocument. Uit door de Belgische autoriteiten verstrekte inlichtingen blijkt dat de controlebeambte in het door de geachte Afgevaardigde genoemde geval heeft gehandeld volgens bovengenoemde instructies. Bovendien blijkt uit deze inlichtingen dat het laissez-passer niet in beslag is genomen, maar bij de beambte is achtergelaten door de geachte Afgevaardigde, die intussen weer in het bezit van zijn kaart is gesteld.

De controleautoriteiten te Zaventem hebben tot dusverre geen enkel laissez-passer ingehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3/85

van de heer Peter Price (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1985)

(85/C 248/22)

Betreft: Voorlichtingsbeleid

Hoeveel ambtenaren zijn toegewezen aan het Directoraat-generaal X (Voorlichting) en waar zijn zij tewerkgesteld?

**Antwoord van de heer Ripa de Meana
namens de Commissie**

(21 juni 1985)

Het aantal ambtenaren toegewezen aan het Directoraat-generaal X bedraagt 318. 168 daarvan zijn benoemd te Brussel.

De verdeling per categorie is als volgt:

— categorie A: 106

— categorie B: 81

— categorie C: 125

— categorie D: 6.

Het Directoraat-generaal X beschikt ook over 174 plaatselijke functionarissen, die op één na allen buiten Brussel zijn tewerkgesteld.

Om een volledig beeld te geven van de personeelssituatie in de pers- en voorlichtingsbureaus buiten Brussel volgen hier de cijfers die zowel de ambtenaren als de daar tewerkgestelde plaatselijke functionarissen omvatten:

Ankara	9
Athene	13
Bangkok	5
Belgrado	1
Bonn (met inbegrip van Berlijn en München)	35

Canberra	7
Caracas (met inbegrip van Santiago)	12
Kopenhagen	15
Dublin	12
Genève	10
Den Haag	15
Lissabon	11
Londen (met inbegrip van Belfast, Cardiff en Edinburgh)	37
Luxemburg	5
Madrid	13
New Delhi	7
Ottawa	7
Parijs (met inbegrip van Marseille)	34
Rome (met inbegrip van Milaan)	33
Tokio	11
Washington (met inbegrip van New York)	30

De Griekse Regering heeft destijds geen gebruik gemaakt van die mogelijkheid en Feta is derhalve, zoals het geachte Parlementslicd zelf opmerkt, een kaassoort, maar geen benaming van oorsprong.

Daarom kan de Commissie het niet abnormaal vinden dat deze kaas elders dan in Griekenland wordt geproduceerd, zoals met de meeste kaassoorten het geval is.

De Commissie acht het voor de verwezenlijking van het gemeenschappelijk landbouwbeleid niet nodig om de produktie van kaassoorten die in het verleden uitsluitend in bepaalde gebieden werden vervaardigd, tot die gebieden te beperken.

3. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid 1, sub 7), van Richtlijn 79/112/EEG van de Raad⁽¹⁾ dient op het etiket van levensmiddelen onder andere te worden vermeld „de plaats van oorsprong of herkomst indien het weglaten daarvan de consument zou kunnen misleiden in verband met de werkelijke oorsprong of herkomst van het levensmiddel”.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 13/85

van de heer Konstantinos Stavrou (PPE — GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1985)
(85/C 248/23)

Betreft: Benaming van kaassoorten

Kan de Commissie naar aanleiding van schriftelijke vraag nr. 2100/84⁽¹⁾ van de heer Willi Rothley mededelen:

1. of zij het normaal vindt dat er in Denemarken „Feta”-kaas wordt geproduceerd;
2. of zij niet voornemens is benamingen of aanduidingen voor te behouden aan kaassoorten die traditioneel worden geproduceerd in een bepaalde Lid-Staat en deel uitmaken van de cultuur van die Lid-Staat;
3. of zij het niet noodzakelijk acht de consument systematisch en adequaat voor te lichten over het land van produktie van elke ter verkoop aangeboden kaassoort, zodat de consument zeker kan zijn van de echtheid van een produkt?

⁽¹⁾ PB nr. C 241 van 23. 9. 1985.

Antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie

(21 juni 1985)

1 en 2. Reeds geruime tijd vóór de totstandbrenging van de gemeenschappelijke markt hebben sommige Lid-Staten, in het kader van de Overeenkomst van Stresa, bepaalde benamingen van oorsprong wettelijk vastgesteld, waardoor het betrokken produktiegebied kan worden afgebakend en de originele eigenschappen van het traditionele produkt kunnen worden beschermd (bij voorbeeld Parmigiano-Reggiano, Roquefort enz.).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 63/85

van de heer Andrew Pearce (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1985)
(85/C 248/24)

Betreft: Door de Bondsrepubliek Duitsland ingehouden belasting op dividenden voor moedermaatschappijen in andere Lid-Staten

Heeft de Commissie de mogelijkheid om bij het Hof van Justitie een procedure aan te spannen tegen de Bondsrepubliek Duitsland, omdat deze belasting blijft inhouden op dividenden voor moedermaatschappijen in andere Lid-Staten?

Antwoord van Lord Cockfield namens de Commissie

(1 juli 1985)

De Commissie is van oordeel dat het ingewikkelde systeem van bronheffingen op dividenden die worden uitgekeerd aan moedermaatschappijen in andere Lid-Staten, geregeld dient te worden door middel van geharmoniseerde voorschriften die gebaseerd zijn op communautaire richtlijnen.

Om deze reden werd door de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten⁽¹⁾, evenals een voorstel voor een richtlijn inzake de harmonisatie van de stelsels van vennootschapsbelasting en van de bronheffingen op dividenden⁽²⁾.

Deze voorstellen zijn nog bij de Raad in behandeling. De Commissie dringt bij de Raad aan op besluiten over deze voorstellen en overweegt thans niet een procedure bij het Hof aanhangig te maken.

(¹) PB nr. C 39 van 22. 3. 1969, blz. 7.

(²) PB nr. C 253 van 5. 11. 1975, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 92/85

van de heer Alain Carignon (RDE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1985)

(85/C 248/25)

Betreft: Ontslag en aanwerving van wetenschappelijk kaderpersoneel

Het verslag van 10 december 1984 namens de Commissie juridische zaken en rechten van de burger (doc. 2-1158/84) behandelt de maatregelen voor beëindiging van de dienst van bepaalde ambtenaren die behoren tot de wetenschappelijke en technische groepen. Het gaat hier om 120 ambtenaren, terwijl met de afvloeiingsregeling een bedrag van ongeveer 24 miljoen Ecu gemoeid is.

Volgens het verslag van 9 januari 1985 namens de Commissie energie, onderzoek en technologie (doc. 2-1365/84) zal extra personeel worden aangeworven met het oog op een onderzoekprogramma inzake het beheer en de opslag van radioactieve afvalstoffen, waarmee ongeveer 200 miljoen Ecu gemoeid is.

Kan de Commissie mededelen wat de redenen zijn dat in het nieuwe onderzoekprogramma geen gebruik wordt gemaakt van de diensten van het wetenschappelijk kader voor wie ontslag zeer duur blijkt te zijn?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(25 juni 1985)

Het voorstel voor een verordening betreffende de definitieve beëindiging van de dienst van bepaalde ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die behoren tot de wetenschappelijke en technische groepen(¹) heeft betrekking op het personeel dat werkzaam is in het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO). Met dat voorstel wordt voornamelijk een verjonging van het kader beoogd, alsmede het verwerven van nieuwe bevoegdheden waarmee het hoofd kan worden geboden aan een zekere evolutie in het meerjarig programma van het GCO.

Dit alles is reeds zeer uitvoerig toegelicht bij de behandeling van genoemd voorstel van de Commissie in het Parlement(²).

Tot de vaststelling van het programma (1985-1989) voor onderzoek en ontwikkeling inzake beheer en opslag van radioactieve afvalstoffen waarop het Parlementslid zinspeelt, werd door de Raad besloten op 12 maart 1985 (³), waarbij het bedrag dat noodzakelijk wordt geacht 62 miljoen Ecu belooft, met inbegrip van de uitgaven voor een personeelsbestand van twaalf functionarissen, dat wil zeggen een vermeerdering met twee functionarissen in vergelijking met het vorige programma.

De personeelsuitgaven in verband met dat programma maken minder dan 10% van de totale uitgaven uit en het grootste deel van die fractie zal worden besteed aan contracten voor gezamenlijke rekening die met onderzoekinstellingen in de Lid-Statens zullen worden gesloten.

De twee extra functionarissen die voor de uitvoering van dat programma zijn toegekend, zijn bij het met de uitvoering van dat programma belaste personeel opgenomen door een herindeling van reeds aanwezig personeel, dus zonder een beroep te doen op personeel van het GCO.

De Commissie zal verder, ook in haar eigen diensten, de mobiliteit van de onderzoekers op Europees niveau bevorderen in alle gevallen waarin dat wenselijk en mogelijk is.

(¹) Doc. COM(84) 214 def.

(²) Vergadering van het Europees Parlement van 17 januari 1985.

(³) PB nr. L 83 van 25. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 93/85

van de heer Gordon Adam (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1985)

(85/C 248/26)

Betreft: Subsidies voor toeristische projecten

Kan de Commissie een overzicht geven van het aantal toeristische projecten dat was opgenomen in de subsidies van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) die in 1984 zijn verleend aan de noordelijke regio van het Verenigd Koninkrijk?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(27 juni 1985)

Voor toeristische projecten wordt door het EOGFL, afdeling Oriëntatie, geen financiële steun verleend in

het kader van de directe acties. In artikel 10, lid 2, van Richtlijn 75/268/EEG betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden ⁽¹⁾ wordt het volgende bepaald: „In de agrarische probleemgebieden met toeristische of ambachtelijke mogelijkheden, kan de in artikel 8 van Richtlijn 72/159/EEG ⁽²⁾ bedoelde aanmoedigingsregeling, zoals aangepast in artikel 9, lid 1, van de onderhavige richtlijn, ook betrekking hebben op investeringen op toeristisch of ambachtelijk gebied welke in het landbouwbedrijf worden gedaan voor een bedrag van ten hoogste 10 000 rekeneenheden (14 564 Ecu vanaf 1 januari 1984) per bedrijf”. Dit betekent dat de steun niet afzonderlijk en speciaal wordt verleend voor investeringen op toeristisch gebied, maar dat deze investeringen kunnen worden geïntegreerd in een bedrijfsontwikkelingsplan.

Voor 1984 heeft het EOGFL, afdeling Oriëntatie, aan de Regering van het Verenigd Koninkrijk een bedrag vergoed van 36,7 miljoen Ecu, waarvan een deel bestemd was voor de probleemgebieden in het noorden van het Verenigd Koninkrijk; het is evenwel niet uit te maken of de uitgaven voor ontwikkelingsplannen ook betrekking hebben op maatregelen voor het toerisme.

⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 19. 5. 1985, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 96 van 23. 4. 1972, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 105/85

van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 april 1985)

(85/C 248/27)

Betreft: Vervoer van radioactief afval

Enkele keren per jaar wordt vanuit de kerncentrale te Doel radioactief afval vervoerd naar de opwerkingsfabriek te La Hague. Dit vervoer geschiedt per trein.

Mag ik van de Commissie het volgende vernemen:

- Bestaat er een EEG-richtlijn betreffende de bewaking en de veiligheid van dergelijke transporten?
- Zo neen, bestaat er een voorstel voor een richtlijn desaangaande?
- Bestaat er een richtlijn betreffende de noodzakelijke informatie die moet worden gegeven aan de besturen van de gemeenten waarlangs de trein op doortocht is, alsook aan de bevolking van de desbetreffende gemeenten?
- Zo neen, bestaat er een voorstel voor een richtlijn desaangaande?

Antwoord van de heer Clinton Davis namens de Commissie

(1 juli 1985)

De richtlijn van de Raad tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren ⁽¹⁾ is duidelijk van toepassing op het vervoer van radioactieve stoffen.

Volgens artikel 45 van deze richtlijn is het de zaak van elke Lid-Staat maatregelen te treffen inzake toezicht en optreden telkens wanneer dit noodzakelijk blijkt te zijn.

Artikel 43 heeft betrekking op de aspecten die meer bepaald verband houden met de veiligheid van het vervoer van radioactieve stoffen: verificatie van de doeltreffendheid van de beveiligingsafscherming, opstelling van urgentieprogramma's enz.

Wat betreft de informatie die gegeven moet worden aan de overheden en de bevolking van de gemeenten waar konvooien met radioactieve stoffen passeren, wordt de aandacht van het geachte Parlementslid gevestigd op het feit dat het de Regeringen van de Lid-Staten zijn die door het Europese Parlement zijn verzocht om vooraf aan alle betrokkenen kennis te geven van het vervoer van radioactieve stoffen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 84/467/Euratom van de Raad van 3 september 1984 tot wijziging van Richtlijn 80/836/Euratom met betrekking tot de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren (PB nr. L 265 van 5. 10. 1984).

⁽²⁾ Resolutie van het Europese Parlement van 13 september 1984 over het milieu en met name het ongeluk met de „Mont Louis” (PB nr. C 274 van 15. 10. 1984).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 113/85

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 april 1985)

(85/C 248/28)

Betreft: De oprichting van een Europees Fonds voor risicokapitaal

De Commissie financiert de helft van een studie, uitgevoerd door Granville & Co., Londen, die de oprichting moet voorbereiden van een Europees Fonds voor risicokapitaal („Euramtech Venture Capital” genaamd). De 10 miljoen pond sterling kapitaal van dit fonds wordt geleverd door leden van de European Venture Capital Association, de EVCA.

Wanneer zal de Commissie het Europese Parlement hierover raadplegen en informeren?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(2 juli 1985)**

De Commissie kan voor dit initiatief gebruik maken van de middelen waarover zij beschikt voor het uitvoeren van verkennende werkzaamheden op het gebied van de innovatie. Zij beheert deze middelen op grond van artikel 205 van het EEG-Verdrag.

De Commissie heeft over het bedoelde plan nog geen officiële mededelingen gedaan. Zij veronderstelt dat het geachte Parlementslid haar vraag baseert op een artikel in de pers, dat overigens enkele onjuistheden bevatte.

In werkelijkheid gaat het bij dit project om de toekenning, ten laste van artikel 7520 van de begroting, van een subsidie aan Granville & Co. te Londen, welke subsidie in geval van succes moet worden terugbetaald.

Genoemde onderneming heeft de verplichting op zich genomen om, te zamen met andere leden van de European Venture Capital Association (EVCA) uit zes Lid-Staten, een proefproject uit te voeren. Het risicokapitaalconsortium dat dit proefproject zal leiden werd opgericht na een verzoek om aanbiedingen aan alle leden van de EVCA.

Het experiment dient als voorbereiding voor de oprichting van het eerste risicokapitaalfonds dat zich op het niveau van de Gemeenschap zal specialiseren in een bepaalde tak van de industrie.

De Commissie verleent, op voet van gelijkheid met de leden van het consortium, een subsidie in de kosten van voorbereiding en oprichting van het fonds. Haar aandeel zal echter maximaal 250 000 Ecu bedragen.

Daar de voorbereidende werkzaamheden zich over één jaar uitstrekken, lijkt het nog te vroeg een prognose te geven aangaande de omvang van het kapitaal waarover een dergelijk fonds eventueel zal kunnen beschikken. In ieder geval zal vóór de totstandbrenging van het fonds, indien het zover komt, een mededeling aan het publiek worden gedaan waarbij het wordt uitgenodigd in het fonds deel te nemen. In dat geval zal het fonds verplicht zijn aan de Commissie de door haar tijdens de voorbereidende fase gemaakte kosten terug te betalen.

De Commissie zal aan de ervaringen die met dit proefproject worden opgedaan een zo ruim mogelijke bekendheid geven en zelf zal zij er de nodige consequenties uit trekken.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 122/85
van de heer Karel De Gucht (L — B)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 april 1985)
(85/C 248/29)**

Betreft: Verlenging van het statuut van het Hageland als ontwikkelingszone

Op 22 juli 1985 verliest het Hageland zijn statuut als ontwikkelingszone, aangezien dit statuut slechts was verleend voor een termijn van drie jaar.

Kan de Commissie meedelen, welke beslissing zij aan het dossier wenst voor te behouden en of zij, met andere woorden, bereid is om het statuut van ontwikkelingszone voor het Hageland te verlengen na 22 juli 1985, gelet op het feit dat de economische toestand van dit gebied noch in absolute, noch in relatieve termen sinds de datum van het toekennen van het statuut van ontwikkelingszone gewijzigd of verbeterd is, zodat op basis van die gegevens tot een afschaffing van het statuut van ontwikkelingszone zou kunnen worden beslist?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(27 juni 1985)

Beschikking 82/740/EEG van de Commissie van 22 juli 1982⁽¹⁾ inzake de vaststelling van ontwikkelingszones in België beperkt de steun aan „Noord Hageland” tot een periode van drie jaar, te rekenen vanaf de datum van de beschikking. Tevens bepaalt de beschikking dat de Commissie vóór het verstrijken van deze termijn zal overgaan tot een nieuwe analyse van de sociaal-economische situatie van deze zone.

Uitgaande van deze analyse zal de Commissie besluiten of „Noord Hageland” een steunzone blijft of niet.

De Commissie zal zeer binnenkort overgaan tot deze analyse. Zij zal daarbij rekening houden met de meest recente sociaal-economische gegevens.

⁽¹⁾ PB nr. L 312 van 9. 11. 1982, blz. 18.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 132/85
van de heer Ernest Glinne (S — B)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 april 1985)
(85/C 248/30)**

Betreft: Plaatselijke voedseloverschotten en voedselhulp aan Afrika

Landen als Zimbabwe en Tanzania doen belangrijke vragen rijzen ten aanzien van het gebrek aan reële mogelijkheden op het gebied van de plaatselijke voedselproductie en de noodzaak van buitenlandse voedselhulp aan Afrika.

Zimbabwe staat op de lijst van 20 Afrikaanse landen ten behoeve waarvan de Verenigde Naties om buitengewone spoedhulp ten bedrage van 1,5 miljard dollar hebben gevraagd. Ditzelfde Zimbabwe is gelukkig in staat dit jaar 1 miljoen ton maïs uit te voeren, terwijl het daarenboven 500 000 ton opslaat als voorzorgsmaatregel tegen de droogte, en kan gemakkelijk voorzien in de behoefte van de eigen bevolking.

De Verenigde Naties hebben voorspeld dat de voedselproductie in Zimbabwe 20% lager zal uitvallen dan normaal en hebben om internationale voedselhulp gevraagd als aanvulling op de reeds aangeboden 210 000 ton, omdat, aldus de Verenigde Naties, twee miljoen inwoners van Zimbabwe geheel zijn aangewezen op gratis voedselvoorziening ...

Ik zou dus naar aanleiding van bovenvermeld geval willen weten of de lijst van Afrikaanse landen die op spoedvoedselhulp wachten, serieus is opgesteld en of de opvattingen van de Commissie hierover stroken met die van de Verenigde Naties.

Niemand zal betwisten dat Mali, Mauretanië, Burkina Faso, Niger, Tsjaad, Soedan, Ethiopië, Somalië alsmede Mozambique en Angola, dat wil zeggen tien landen, dringend gebrek aan voedsel hebben. De gegevens betreffende de tien overige landen die op de lijst van de Verenigde Naties staan, zijn echter overtuigend.

Het sympathieke Tanzania bij voorbeeld, dat door de Verenigde Naties wordt gesteund, beweert 63,2 miljoen dollar spoedhulp nodig te hebben, waarvan de helft in de vorm van voedsel. Maar de FAO zelf is van mening dat Tanzania dit jaar over een overschot van 120 000 ton beschikt, waarbij geen rekening is gehouden met de 140 000 ton internationale voedselhulp die reeds onderweg is.

Het is dus belangrijk voor elk land afzonderlijk na te gaan:

1. of de plaatselijke produktie niet goeddeels in het land zelf en daarbuiten wordt afgezet via half- clandestiene kanalen en via de zwarte markt, en wel tegen hogere dan de officiële prijzen;
2. of de levering van buitenlandse voedselhulp niet nog meer afbreuk zal doen aan de wil tot plaatselijke produktie, die juist bevorderd dient te worden, zo nodig door administratieve hervormingen die als onwettig worden ervaren door plaatselijke bureaucraten of andere gevestigde belangen.

Voedselhulp kan een uiting van menselijke solidariteit zijn, maar door een verkeerde keuze van de bestemming kan voedselhulp ook de aanpassing van de plaatselijke produktiecapaciteiten en de produktie van voedseloverschotten in de vaak veronachtzaamde Afrikaanse plattelandgebieden vertragen of zelfs in de kiem smoren.

Aangezien de „behoefte” van de 20 Afrikaanse landen in kwestie nog vorige week in Genève zijn besproken tijdens een conferentie van de Verenigde Naties, vraag ik de Commissie om haar mening over de geloofwaardigheid en de juistheid van het verzoek om noodvoedselhulp dat de Verenigde Naties voor elk van deze landen hebben gedaan.

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie

(25 juni 1985)

De Commissie beschikt niet over de middelen die haar in staat zouden stellen een duidelijk standpunt in te nemen ten aanzien van de door de internationale organisaties gemaakte ramingen met betrekking tot de voedseltekorten in de door droogte getroffen landen.

Het is namelijk uiterst moeilijk de produktie en het verbruik van basisvoedsel in de Afrikaanse landen te ramen, omdat een gedeelte van de voedselproductie gericht is op het voorzien in eigen behoeften en er geen bruikbare statistieken beschikbaar zijn. Daarbij komen technische problemen zoals in het genoemde geval van Zimbabwe, waar de ongunstige gegevens voor het landbouwjaar mei 1984 - april 1985 te zamen met de vrij gunstige vooruitzichten voor het landbouwjaar mei 1985 — april 1986 werden bekendgemaakt.

Het komt bijgevolg voor dat in sommige gevallen, zoals die omschreven door het geachte Parlementslid, de voedselhulp op de markten van de ontvangende landen op ongelegen tijdstippen aankomt. De Commissie stelt alles in het werk om dergelijke situaties te voorkomen. Aldus wordt momenteel voor Zimbabwe geen hulp overwogen.

De tegenovergestelde mogelijkheid, die niet minder reëel is en ernstige gevolgen kan hebben, dient echter eveneens te worden vermeld. Het onderschatten van de behoeften (of het wantrouwen van de hulpverstrekkers die de medegedeelde cijfers overdreven achten) kan het niet op gang komen van maatregelen en derhalve het lijden van duizenden of zelfs miljoenen mensen tot gevolg hebben.

Om bovengenoemde redenen worden de door de internationale organisaties bekendgemaakte ramingen van tekorten door de Commissie en door de andere donors meer als referentiecijfers dan als onfeilbare gegevens beschouwd. Zij moeten worden geïnterpreteerd met inachtneming van andere aanvullende gegevens van dikwijls kwalitatieve aard.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 145/85

van de heer Karel Van Miert (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 april 1985)

(85/C 248/31)

Betreft: De voogdij en ontvoering van kinderen over de nationale grenzen

In zijn resolutie van 16 maart 1984⁽¹⁾ hierover verzocht het Europese Parlement de Commissie de Lid-Staten aan te bevelen op het gebied van de erkenning en naleving van besluiten betreffende het voogdijrecht een protocol goed te keuren ter aanvulling van het Verdrag van Brussel over de bevoegdheid en het naleven van de besluiten.

Welke stappen heeft de Commissie op dit vlak reeds genomen en wat waren hiervan de resultaten?

⁽¹⁾ PB nr. C 104 van 16. 4. 1984, blz. 135.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(1 juli 1985)**

De Commissie is van mening dat, wil een communautaire oplossing op het gebied van de voogdij over kinderen bruikbaar zijn, deze slechts een aanvulling kan vormen op het Verdrag van de Raad van Europa inzake de erkenning en uitvoering van besluiten betreffende de voogdij over kinderen. Vóór enig initiatief van de Commissie dient de vankrachtwording van bedoeld verdrag te worden afgewacht.

De Commissie blijft ijveren om enerzijds te bereiken dat de Lid-Staten het Verdrag van Straatsburg ratificeren en anderzijds te voorkomen dat zij binnen de Gemeenschap geldende reserves formuleren.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 191/85
van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 april 1985)
(85/C 248/32)**

Betreft: Uitvoer van pesticiden naar Derde-Wereld-landen

Mag ik van de Commissie ter zake het volgende weten:

- Van welke pesticiden is het gebruik in de land- en tuinbouw in de EEG-Lid-Staten toegelaten? Graag ontvang ik een lijst van de produkten, met verwijzing naar de desbetreffende EEG-richtlijn of interne wet, voor acariciden, algiciden, bactericiden, fungiciden, herbiciden, insecticiden, mollusciden, nematociden en rodenticiden.
- Van welke pesticiden is het gebruik in de land- en tuinbouw in de EEG-Lid-Staten verboden? Graag

ontving ik een lijst van de produkten, met verwijzing naar de desbetreffende EEG-richtlijn of interne wet.

- Welke pesticiden worden vanuit de EEG-Lid-Staten naar de Derde-Wereldlanden uitgevoerd? Graag ontvang ik een lijst van de produkten, naam van de uitvoerder, bestemming in de Derde Wereld en uitvoercijfer per bedrijf, per produkt, per land.
- Bestaan er internationale richtlijnen betreffende de invoer en uitvoer van pesticiden naar de Derde Wereld?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(19 juli 1985)**

Er bestaat geen aanvaarde communautaire wetgeving inzake de toelating van gewasbeschermende produkten. In de Lid-Staten is vergunning verleend voor duizenden verschillende preparaten die meer dan 500 actieve stoffen bevatten. Het is de Commissie niet mogelijk de langdurige onderzoeken in te stellen die noodzakelijk zijn om een gedetailleerd antwoord te geven op de door de geachte Afgevaardigde gestelde vraag.

In het algemeen hanteren de Lid-Staten het beginsel van een positieve lijst, dat wil zeggen dat alleen produkten in de handel mogen worden gebracht die zijn goedgekeurd, terwijl alle andere verboden zijn.

De vrijheid die de Lid-Staten hebben om produkten toe te laten wordt echter beperkt door de bepalingen van Richtlijn 79/117/EEG⁽¹⁾. Behalve enkele tijdelijke uitzonderingen mogen de Lid-Staten geen toelating verlenen voor produkten die de actieve stoffen bevatten, vermeld in de bijlage van deze richtlijn. Een exemplaar hiervan zal rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

De Commissie betreurt het dat zij deze vraag slechts gedeeltelijk kan beantwoorden. De enige officiële statistische bron waarover zij beschikt is de NIMEXE⁽²⁾, waarin de pesticiden zijn vermeld onder code 38.11 en die naar gelang van het gebruiksdoel (insecticiden, fungiciden enz.) en niet naar gelang van de actieve stof, in grote categorieën zijn onderverdeeld. Zoals reeds vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1082/82 van de heer Rogers⁽³⁾, kan de Commissie een aantal statistische gegevens verstrekken; gezien de omvang van dit informatiemateriaal zal dit de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement worden toegezonden.

Verschiede internationale organisaties hebben maatregelen getroffen in verband met de internationale handel in verboden of streng beperkte produkten, in het bijzonder chemicaliën:

— Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (1982): Resolutie nr. 37/137 inzake de bescherming tegen produkten die schadelijk voor de gezondheid

en voor het milieu zijn: voorlopige lijst van producten waarvan het gebruik en/of de verkoop verboden, ingetrokken of streng beperkt is of, wat betreft farmaceutische producten, door de regeringen niet is toegestaan.

- GATT (1982): Ministerieel besluit inzake de uitvoer van in het binnenland verboden goederen.
- OECD (1984): Aanbeveling van de Raad inzake de uitwisseling van informatie in verband met de uitvoer van verboden of streng beperkte chemicaliën.
- UNEP (1984): Voorlopig kennisgevingsschema voor verboden en streng beperkte chemicaliën.

Bovendien wordt momenteel bij de FAO gewerkt aan een ontwerp voor een internationale gedragscode voor de verspreiding en het gebruik van pesticiden.

(¹) PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 36.

(²) Goederennomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten (PB nr. L 337 van 24. 12. 1984).

(³) PB nr. C 339 van 27. 12. 1982, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 202/85

van de heer Luc Beyer de Ryke (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1985)

(85/C 248/33)

Betreft: Cacaoprijs

De voorzitter van de conferentie voor de hernieuwing van de internationale cacao-overeenkomst heeft de wens uitgesproken dat er in Genève een akkoord bereikt wordt ondanks de diepgaande meningsverschillen over de interventieprijzen.

Te betreuren valt dat zowel Ivoorkust, de grootste cacao-producent ter wereld en lid van de ACS-groep, als de Verenigde Staten, de grootste afnemer, op de conferentie afwezig zijn.

Welk beleid voert de Commissie ter zake? Welke conclusies trekt de EEG uit deze conferentie, vooral in verband met de Stabex en de Overeenkomst van Lomé III?

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie

(1 juli 1985)

De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben deelgenomen aan de drie zittingen van de Internationale Conferentie over cacao die in 1984 en begin 1985 te Genève hebben plaatsgevonden (7 tot en met 25 mei 1984, 8 oktober tot en met 2 november 1984 en 18 februari tot en met 15 maart 1985).

Deze drie zittingen, waaraan ook Ivoorkust zeer actief heeft deelgenomen (het hoofd van de delegatie van Ivoorkust was de woordvoerder van de groep van producentenlanden), hebben het mogelijk gemaakt om dank zij de door de Gemeenschap op basis van de voorstellen van de Commissie genomen initiatieven belangrijke vooruitgang te boeken met het oog op het sluiten van een vierde internationale cacao-overeenkomst.

Over vrijwel alle economische bepalingen van deze nieuwe overeenkomst is nu reeds een consensus bereikt. Alleen voor de cruciale kwesties van het prijzniveau en het mechanisme voor de herziening daarvan heeft men, ondanks het feit dat de standpunten thans veel dichter bij elkaar liggen, nog geen akkoord kunnen bereiken, met name als gevolg van de onzekere internationale monetaire situatie.

Parallel aan en in aanvulling op de regelingen voor basisproducten in de ACS-EEG-Overeenkomsten, waaronder met name de Stabex-regeling, heeft de Commissie altijd gestreefd naar de totstandbrenging van internationale overeenkomsten om de prijzen van basisproducten te stabiliseren. De Commissie zal alles in het werk blijven stellen om de spoedige sluiting van een vierde internationale cacao-overeenkomst, die tegelijk efficiënt en realistisch is, te vergemakkelijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 232/85

van de heer Ray Mac Sharry (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1985)

(85/C 248/34)

Betreft: Financiering van de geïntegreerde mediterrane programma's

Kan de Commissie de verzekering geven dat de financiering van de geïntegreerde mediterrane programma's niet ten koste zal gaan van andere programma's, met name die welke uit het Europees Sociaal Fonds, het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw worden gefinancierd?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(10 juli 1985)

Overeenkomstig artikel 11 van haar voorstel voor een verordening betreffende de geïntegreerde mediterrane programma's (GMP) (¹) kan de Commissie bevestigen dat zij van plan is de GMP uit te voeren zonder evenwel afbreuk te doen aan de steunmaatregelen van de structurele fondsen ten behoeve van de prioritaire of achtergebleven regio's waarop de GMP geen betrekking hebben. Een en ander moet worden vergemakkelijkt door het opvoeren van de reële waarde van de toewijzingen aan de Fondsen.

(¹) Document COM(85) 180 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 247/85

van de heer Benjamin Visser (S — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 april 1985)

(85/C 248/35)

Betreft: Verkoop binnenschepen aan derde landen

1. Is de Commissie niet van mening dat met het antwoord van 13 maart 1985 geenszins antwoord is gegeven op de vragen van ondergetekende van 12 oktober 1984 (schriftelijke vraag nr. 1052/84) ⁽¹⁾?

2. Is de Commissie bereid alsnog te proberen een zo concreet mogelijk antwoord te geven op de concrete vragen, zoals die op 12 oktober vorig jaar door ondergetekende zijn gesteld?

3. Als uit de beantwoording van deze vragen onverhoopt mocht blijken dat door de Commissie tot op heden nog geen enkel gevolg gegeven is aan de aanbevelingen ter zake, zoals vervat in het verslag-Albers (PE 87.786/def.), kan de Commissie dan aangeven op welke wijze zij van plan is gevolg te geven aan door het Parlement aanvaarde resoluties?

(1) PB nr. C 118 van 13. 5. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(28 juni 1985)

De Commissie bevestigt haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1052/84 van het geachte Parlementslid, namelijk dat zij van oordeel is dat de verkoop van binnenschepen aan derde landen, voor zover technisch en financieel uitvoerbaar, slechts een marginale bijdrage aan de vermindering van de capaciteit kan leveren en dat de beslissing ter zake in de eerste plaats bij de scheepseigenaars berust.

De geringe betekenis van deze transacties houdt namelijk verband met de technische moeilijkheden en de kosten van het overbrengen van dergelijke, meestal oude of verouderde, schepen naar landen buiten Europa.

De Commissie benadrukt andermaal dat zij voorstander is van een vermindering van de capaciteit in de binnenscheepvaart en zij zal alle nationale maatregelen die daarop gericht zijn, blijven steunen. Evenals bij de sloopacties het geval is geweest, zal zij in dit verband iedere steun appreciëren die de Lid-Staten voor de ontwikkeling van eventuele afzetmarkten voor binnenschepen in belangstellende derde landen zouden verlenen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 254/85

van de heer Tom Normanton (ED — GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1985)

(85/C 248/36)

Betreft: Eigendomsrechten van Europese burgers in de EEG

Wat doet de Raad om ervoor te zorgen dat de Lid-Staten die het Verdrag van Rome hebben ondertekend hun plechtige belofte nakomen, met name met betrekking tot de rechten die alle burgers krachtens het Verdrag genieten om vrijelijk in de Gemeenschap bezittingen te verwerven en te exploiteren?

Antwoord

(29 juli 1985)

De Raad ziet niet welke Verdragsbepalingen de geachte Afgevaardigde bedoelt wanneer hij verwijst naar een algemeen recht dat alle burgers genieten om vrijelijk in de Gemeenschap eigendomsrechten te verwerven en daarvan te genieten.

In ieder geval attendeert hij de geachte Afgevaardigde erop dat, indien een Lid-Staat een van de voor hem uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen niet nakomt, het de taak is van de Commissie erop toe te zien dat het Verdrag wordt nageleefd en, in voorkomende gevallen, een procedure daartoe bij het Hof in te leiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 286/85

van de heer Daniel Ducarme (L — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1985)

(85/C 248/37)

Betreft: Fiscale faciliteiten

Kan de Commissie een overzicht verschaffen, ingedeeld per Lid-Staat en vanaf 1980, van de fiscale faciliteiten toegepast op het bedrijfsleven en particulieren?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(27 juni 1985)

Een gedetailleerd antwoord op de vraag van het geachte Parlementslid vergt een langdurig en tijdrovend onderzoek dat de Commissie op het ogenblik niet in staat is uit te voeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 327/85
 van mevrouw Johanna Maij-Weggen (PPE — NL)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (4 mei 1985)
 (85/C 248/38)

Betreft: Verband tussen de afstand woonplaats/werkplaats en het ontstaan van ziekte, arbeidsverzuim en gezinsproblemen

Heeft de Commissie kennis genomen van het rapport van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden te Dublin over het verband tussen de afstand woonplaats/werkplaats en het ontstaan van ziekte, arbeidsverzuim en gezinsproblemen?

Is de Commissie, gezien de uitkomsten van dit rapport, van plan om bepaalde Europese initiatieven te nemen ten gunste van pendelaars en, zo ja, welke zijn deze initiatieven?

Antwoord van de heer Sutherland
 namens de Commissie
 (5 juli 1985)

De Commissie heeft kennis genomen van het door het geachte Parlementslid genoemde rapport.

Te zijner tijd zal de Commissie de nodige conclusies trekken uit deze studie alsmede uit de Europese studie van het woon-werkverkeer en de gevolgen daarvan van 1982 en uit de lopende studie over de deelneming aan de planning, de financiering en het beheer van het woon-werkverkeer, die eveneens werden verricht voor rekening van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 330/85
 van mevrouw Johanna Maij-Weggen en mevrouw
 Yvonne van Rooy (PPE — NL)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (4 mei 1985)
 (85/C 248/39)

Betreft: Vervuiling van de Maas

Heeft de Commissie kennis genomen van het recente rapport van de Stichting Rijnwater over de vervuiling van de Maas⁽¹⁾?

Is het de Commissie bekend dat volgens dit rapport een viertal Belgische bedrijven op ruime schaal vervuilende tot zeer vervuilende industriële afvalstoffen op de Maas loost, te weten:

- Phénix: trichlooretheen, ijzer, mangaan, koper, chroom en olie;
- Cockerill: zink, koper, lood en mangaan;
- Nouveau Hall du cuivre et zinc: koper en cadmium;
- Armco Liège: ijzer, mangaan, koper en olie?

Kan de Commissie meedelen of de betrokken bedrijven beschikken over lozingsvergunningen voor het lozen van deze afvalstoffen?

Kan de Commissie meedelen welke van de geloosde stoffen vallen onder Europese richtlijnen en of deze richtlijnen in België reeds zijn omgezet in nationale wetgeving c.q. of deze richtlijnen reeds in België worden toegepast?

Wat vindt de Commissie van het idee van de Stichting Rijnwater om een „internationale Maascommissie” in te stellen waarbij Frankrijk, België en Nederland zouden moeten worden ingeschakeld, en is de Commissie bereid hiertoe het initiatief te nemen?

⁽¹⁾ „Maaswater onderzocht” (oktober 1984): Stichting Rijnwater, Vossiusstraat 20, Amsterdam (Nederland).

Antwoord van de heer Clinton Davis
 namens de Commissie
 (8 juli 1985)

Ofschoon de Commissie het genoemde rapport niet heeft ontvangen, is zij toch op de hoogte van het feit dat de industriële bedrijven van het Luikse bekken vervuilende afvalstoffen lozen.

Van de vermelde stoffen valt momenteel alleen cadmium onder Richtlijn 83/153/EEG⁽¹⁾, op grond waarvan lozingsvergunningen moeten worden afgegeven door de Lid-Staten; deze beschikken over twee jaar om deze richtlijn na te komen. De richtlijn wordt van kracht op 28 september 1985. De Commissie heeft van Belgische zijde nog geen uitvoeringsvoorschriften ontvangen.

In artikel 10 van Richtlijn 76/464/EEG⁽²⁾ is het volgende bepaald: „... meer Lid-Staten kunnen, in voorkomend geval, (...) gezamenlijk strengere voorschriften vaststellen dan die welke bij deze richtlijn worden beoogd”.

De Commissie staat dan ook positief tegenover elk initiatief voor contacten tussen de Lid-Staten ter bevordering van de milieubescherming. Bovendien is het haar bekend dat dergelijke contacten hebben plaatsgevonden tussen de drie bij het Maasbekken betrokken Lid-Staten. Het initiatief tot de instelling van een „internationale Maascommissie” valt evenwel niet onder haar bevoegdheden, te meer daar er een nieuw instrument beschik-

baar zal komen wanneer de onderhandelingen die op dit ogenblik aan de gang zijn binnen de Raad van Europa leiden tot de ondertekening van een Europese conventie voor de bescherming van de internationale wateren tegen vervuiling. Als mede-ondertekenaar van deze conventie kan de Commissie inderdaad actief deelnemen aan de werkzaamheden van de internationale commissies waarvan de oprichting in het kader van deze conventie is voorzien.

(¹) PB nr. L 291 van 24. 10. 1983, blz. 1.

(²) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 398/85
van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 mei 1985)
 (85/C 248/40)

Betreft: Ongelukken bij het vervoer van gevaarlijke stoffen

In de nacht van dinsdag 2 op woensdag 3 april 1985 vond op de Duitse autosnelweg tussen Freiburg en Bazel een botsing plaats tussen een met chemische stoffen geladen tankauto, een andere vrachtauto en een personenauto. Hierbij vonden drie mensen de dood en er ontstond, doordat de tankauto in brand vloog, een gifwolk waardoor twee dorpen in de nabijheid — een in Duitsland en een in Frankrijk — werden getroffen, zodat bijna een honderdtal mensen vergiftigd werd.

Op woensdag 10 april 1985 zijn in Frankrijk enkele uren na elkaar drie ongelukken gebeurd waarbij vrachtauto's waren betrokken die gevaarlijke stoffen vervoerden en waarbij twee mensen de dood vonden en een twaalfstal huizen in brand raakte.

1. Welke conclusies verbindt de Commissie aan dergelijke ongelukken? Is zij niet van mening dat er op dit gebied aanzienlijke juridische lacunes bestaan, waaraan in Europees verband een einde moet worden gemaakt?
2. Kan de Commissie, meer in het algemeen
  - a) aangeven hoeveel ongelukken die te maken hadden met het vervoer van gevaarlijke (afval)stoffen er in de afgelopen jaren in de Europese Gemeenschap zijn gebeurd?
  - b) statistische gegevens verstrekken over dergelijke ongelukken per Lid-Staat en per transportmiddel (vervoer over de weg, per trein, vliegtuig, binnenschip, zeeschip)?
  - c) aangeven welke concrete schade door deze ongelukken werd veroorzaakt?
  - d) aangeven welke de oorzaken van deze ongelukken waren en vooral of in de betrokken gevallen al of niet sprake was van overtreding van de wettelijke voorschriften ter zake?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 544/85
van de heer Luc Beyer de Ryke (L — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (24 mei 1985)
 (85/C 248/41)

Betreft: Vervoer over de weg van gevaarlijke producten

Uit drie recente ongelukken in Frankrijk nabij Lyon, Saint-Dié en Sigean (Aude) blijkt — na de vergiftiging van ruim 25 personen in de Duitse Bondsrepubliek op de autoweg Keulen-Koblenz, door giftig gas ontsnapt na een val van een aantal met chemische producten gevulde vaten — hoe gevaarlijk het vervoer over de weg van chemische producten en vloeibaar gas altijd is.

Heeft de Commissie reeds maatregelen genomen over die vormen van vervoer. Wordt het niet tijd voor scherpere maatregelen gezien de vele ongelukken met wat de pers noemt „rijdende bommen”?

Gecombineerd antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nrs. 398/85 en 544/85
 (8 juli 1985)

1. Het door het geachte Parlements lid bedoelde soort ongelukken kan meestal eerder aan menselijk falen dan aan het ontbreken van internationale technische voorschriften worden toegeschreven. Een stringenter toepassing en controle op de naleving van deze voorschriften en van de vigerende overeenkomsten zou dan ook bijdragen tot een vermindering van het aantal van dergelijke ongevallen. Terwijl deze controle tot de bevoegdheid van de nationale of lokale instanties behoort, gaat de Commissie na welke mogelijkheden er zijn om door toepassing van moderne informatietechnieken verbeteringen op dit gebied aan te brengen. In het kader van het komende jaar van de verkeersveiligheid, 1986, is zij bovendien voornemens, zoals zij in haar recente mededeling aan de Raad (¹) te kennen heeft gegeven, voorstellen te doen voor een verder gaande harmonisatie van de opleiding van de autobestuurders en de invoering van een technische keuring van de voertuigen. Anderzijds heeft de Commissie een werkgroep waarin verscheidene diensten vertegenwoordigd zijn, opgericht om de problemen te bestuderen die door het vervoer van gevaarlijke stoffen, door middel van welke vervoertechniek dan ook, worden veroorzaakt. Deze werkgroep heeft nog geen conclusies geformuleerd, maar het is mogelijk dat naar aanleiding van haar werkzaamheden voorstellen worden gedaan aan de Raad met het oog op maatregelen op dit gebied.

2. De Commissie is niet in staat de gevraagde complete statistieken over het aantal ongelukken bij het vervoer van gevaarlijke stoffen te verstrekken. Door de pogingen om in verscheidene Lid-Staten statistieken

daarover te verzamelen, kon een groot aantal gegevens over ongelukken in het algemeen worden bijeengebracht, maar slechts een zeer gering percentage daarvan kan geacht worden door gevaarlijke stoffen te zijn verergerd.

De meest volledige recente studie op dit gebied is in België door het Instituut voor Wegtransport voor de jaren 1980-1983 verricht. In de loop van deze vier jaren hebben er zich in België 240 000 ongelukken op de weg voorgedaan, die 320 000 gewonden en iets minder dan 9 000 doden hebben veroorzaakt. Het totale aantal ongelukken waarvan bekend is dat ze te maken hadden met het vervoer van gevaarlijke stoffen, bedroeg 343, waarbij 25 mensen de dood vonden en 220 mensen gewond raakten. In maar 75 gevallen werd het ongeluk verergerd door de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen, met als gevolg één dode en vijf gewonden, allen slachtoffers van het ongeluk dat zich in 1983 bij Hoei heeft voorgedaan.

Deze studie kan als vrij representatief voor de gehele Gemeenschap worden beschouwd en de daarin neergelegde conclusies en aanbevelingen dienen als uitgangspunt voor de in punt 1 vermelde maatregelen.

(¹) Document COM(85) 239 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 410/85

van Lord O'Hagan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1985)

(85/C 248/42)

Betreft: Vervoer van levende dieren

Onlangs is er in het Verenigd Koninkrijk ernstige bezorgdheid over het vervoer van levende dieren in de EEG uitgesproken.

1. Welke wettelijke communautaire voorschriften bestaan er reeds?
2. Zijn deze toereikend?
3. Is de Commissie er zeker van dat op de naleving ervan wordt toegezien?
4. Welke verdere maatregelen stelt de Commissie thans voor?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(10 juli 1985)

1. De communautaire regels inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer zijn vervat in Richtlijn 77/489/EEG van de Raad (¹) inzake bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer en in Richtlijn 81/389/EEG van de Raad (²) tot vaststelling van bepaalde maatregelen voor de tenuitvoerlegging van Richtlijn 77/489/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer.

2. De Commissie is van mening dat deze wetgeving een goede basis vormt voor de bescherming van alle diersoorten tijdens internationaal vervoer. De hierin genoemde technische voorschriften moeten worden toegepast op reizen over land, door de lucht of over water. Het is echter nodig erop toe te zien dat de voorschriften in de praktijk ook worden uitgevoerd.

3. Bij tijd en wijle ontvangt de Commissie klachten dat de communautaire voorschriften in de verschillende Lid-Statens niet worden toegepast. De Commissie heeft steeds snel gereageerd en de Lid-Statens erop gewezen dat zij moeten voldoen aan de uit de communautaire voorschriften voortvloeiende voorschriften. Onlangs is een klacht ontvangen van de Royal Society for the Protection of Animals (Koninklijke Vereniging ter bescherming van dieren), dat het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk de regels niet zouden naleven.

4. De Commissie stelt een nauwgezet onderzoek in naar de klachten die haar worden voorgelegd. Zij heeft de Regeringen van het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk reeds om commentaar verzocht. De Commissie zal haar verplichtingen nakomen en ervoor zorgen dat de communautaire voorschriften worden toegepast.

De Commissie zal tevens zoveel mogelijk steun blijven verlenen aan het onderzoek, zoals ook tot dusver heeft plaatsgevonden, onder auspiciën van het Wetenschappelijk Comité voor onderzoek in de landbouw ter zake van het vervoer van dieren.

Voorts is de Commissie van mening dat een waardevolle bijdrage kan worden geleverd aan de praktische tenuitvoerlegging van deze wettelijke voorschriften door het opstellen van praktische communautaire uitvoeringsbepalingen. Daartoe is een overeenkomst gesloten die een kader vormt voor de ontwikkeling van praktische voorschriften voor het vervoer van dieren.

(¹) PB nr. L 200 van 8. 8. 1977, blz. 10.

(²) PB nr. L 150 van 6. 6. 1981, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 423/85

van de heer Hans-Jürgen Zahorka (PPE — D)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1985)

(85/C 248/43)

Betreft: Eventuele snellere afhandeling van de douaneformaliteiten bij vertrek vanaf de Brusselse luchthaven

Het stemt tot voldoening dat voor leden van het Europese Parlement bij aankomst op de luchthaven van Brussel, op vertoon van een laissez-passer, de mogelijkheid bestaat om via een afzonderlijke ingang versneld te worden gecontroleerd.

Is de Raad bereid de Belgische Regering te verzoeken een soortgelijke regeling ook voor het vertrek vanaf de Brusselse luchthaven mogelijk te maken?

Er staat namelijk soms een aanzienlijke rij wachtenden voor de douanecontrole in de vertrekhal, terwijl het, waarschijnlijk, technisch mogelijk moet zijn op de luchthaven Brussel een afzonderlijke doorgang te creëren voor leden die vaak, enerzijds wegens uit hun mandaat voortvloeiende verplichtingen te Brussel, anderzijds wegens de vaste vertrektijden van de vliegtuigen, soms bij wijze van spreken op de valreep hun vliegtuig nog kunnen bereiken.

Antwoord
(29 juli 1985)

In artikel 8 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is bepaald dat de bewegingsvrijheid der leden van de Vergadering die zich naar de plaats van bijeenkomst der Vergadering begeven of daarvan terugkeren op geen enkele wijze wordt beperkt door voorschriften van bestuursrechtelijke of andere aard.

De Belgische autoriteiten hebben de Raad in kennis gesteld van de maatregelen die zij hebben getroffen om deze bepalingen ten volle te doen naleven, en met name dat zij hebben besloten aan de leden van het Europese Parlement een speciaal laissez-passer te verstrekken.

Het is aan de Belgische autoriteiten de wijze van gebruik van dit laissez-passer vast te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 433/85

van de heer James Provan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1985)

(85/C 248/44)

Betreft: De firma John Deere

Kan de Commissie, nadat de firma John Deere een zware boete is opgelegd, mededelen of dit bedrijf zich thans houdt aan de in de Gemeenschap gebruikelijke handelspraktijken en, zoniet, of zij voornemens is een nader onderzoek in te stellen?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(8 juli 1985)

De Commissie heeft geen reden om aan te nemen dat de firma John Deere niet voornemens is zich te houden

aan het nalevingsplan dat het bedrijf opstelde, nadat het mededeling had ontvangen van de bezwaren van de Commissie tegen het in de dealerovereenkomsten opgenomen exportverbod⁽¹⁾. Indien de Commissie aanwijzingen van het tegendeel ter ore komen, zal zij uiteraard ter zake dienende maatregelen treffen.

⁽¹⁾ Zie met name punt 41 van de beschikking van de Commissie inzake John Deere van 14 december 1984 (PB nr. L 35 van 7. 2. 1985).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 441/85

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1985)

(85/C 248/45)

Betreft: Frans anti-trust wetsontwerp

De Franse minister Beregovoy heeft onlangs een wetsvoorstel ingediend dat de „Concurrentiecommissie” meer armslag moet geven in anti-trustzaken zodat deze commissie gelijke bevoegdheden zal hebben als bij voorbeeld het Duitse Bundeskartellamt.

Ziet de Commissie in het feit dat de Lid-Staten meer bevoegdheden naar zich toe trekken op het gebied van de mededinging, niet een teken dat haar eigen optreden ter zake te kort schiet?

Is de Commissie niet van mening dat er behoefte is aan een duidelijker afscheiding tussen de nationale en communautaire bevoegdheden op het vlak van de mededinging (conform het optreden van het Bundeskartellamt in de overname door het Nederlandse bedrijf Philips van Grundig en in de fraude met Loewe-Opta)?

Is de Commissie van mening dat het huidige ongelijke optreden van de nationale anti-trustautoriteiten een belemmering is voor de uitbouw van de gemeenschappelijke markt?

Welke politiek zal de Commissie voeren in deze kwesties?

**Antwoord van de heer Sutherland
namens de Commissie**

(8 juli 1985)

De Commissie heeft de inspanningen van de Lid-Staten om daadwerkelijke concurrentie op nationaal niveau te waarborgen altijd toegejuicht⁽¹⁾. Zij heeft er evenwel ook altijd op toegezien dat de maatregelen van de nationale autoriteiten op het gebied van de concurrentie niet leiden tot conflicten met het mededingingsbeleid

van de Gemeenschap, die zouden kunnen ontstaan in gevallen waarin het Gemeenschapsrecht en het nationaal recht parallel zouden kunnen worden toegepast. Als gevolg van de zeer nauwe en geregelde contacten die de Commissie met de bevoegde instanties van de Lid-Staten onderhoudt, worden gevallen van Europese dimensie in de regel behandeld volgens het Gemeenschapsrecht, terwijl gevallen waarin zowel nationale als communautaire instanties moeten ingrijpen, in onderlinge samenwerking en overleg worden afgewikkeld.

In het geval dat door het geachte Parlementslid wordt aangehaald (Philips-Grundig), gaven de feiten in kwestie geen aanleiding tot toepassing van de concurrentiebepalingen van het EEG-Verdrag en vormde het optreden van de nationale overheid ter zake dan ook hoegenaamd geen inbreuk op de bevoegdheden van de Gemeenschap.

Gezien de suprematie van het Gemeenschapsrecht en het feit dat de ervaring heeft geleerd dat conflicten zeer zelden voorkomen en altijd een bevredigende oplossing hebben gekregen, is de Commissie niet van mening dat er behoefte bestaat aan wetgevende maatregelen om de communautaire en de nationale bevoegdheden af te bakenen.

De Commissie geeft toe dat er voor de eenheid van de gemeenschappelijke markt problemen zouden kunnen ontstaan als de nationale concurrentievoorschriften qua inhoud en toepassing van Lid-Staat tot Lid-Staat aanzienlijk zouden uiteenlopen. De verslagen die de Commissie elk jaar van de Lid-Staten over de ontwikkelingen in het nationale mededingingsbeleid ontvangt en die in de jaarverslagen van de Commissie over het mededingingsbeleid worden samengevat, wijzen evenwel uit dat deze ontwikkelingen in feite dezelfde richting uitgaan. Tenslotte is de Commissie van oordeel dat een strikt toezicht — ook door de nationale rechter — op de naleving van de mededingingsvoorschriften van de Gemeenschap de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt zal helpen bevorderen.

(¹) Zie het Zesde (punten 66 en 67) en Zevende Verslag (punt 75) over het mededingingsbeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 460/85

van de heer Karl von Wogau (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 mei 1985)

(85/C 248/46)

Betreft: Toepassing van de BTW-richtlijnen in Italië

Is het de Commissie bekend dat bij de terugbetaling van BTW-gelden door de Italiaanse belastingdiensten zich telkens meer moeilijkheden voordoen?

In een concreet geval werd bij voorbeeld terugbetaling geweigerd met het argument dat de bewuste facturen in een buitenlandse valuta luiden.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om te zorgen dat de terugbetaling van BTW in de Gemeenschap probleemloos verloopt?

Antwoord van Lord Cockfield namens de Commissie

(10 juli 1985)

1. De Achtste Richtlijn (79/1072/EEG) van de Raad van 6 december 1979 (¹), die regels geeft over de teruggaaf van de omzetbelasting aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen, is door Italië ten uitvoer gelegd (zie Ministerieel Decreet van 20 mei 1982, Gazzetta ufficiale nr. 146 van 29 mei 1982).

2. De Commissie heeft de Italiaanse Regering bij herhaling met nadruk gewezen op de noodzaak om de administratieve gang van zaken betreffende teruggaaf te versnellen hetgeen tot enige verbetering heeft geleid; de Commissie zal op versnelling van de teruggaaf blijven aandringen.

(¹) PB nr. L 331 van 27. 12. 1979, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 467/85

van de heer Gerhard Schmid (S — D)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(20 mei 1985)

(85/C 248/47)

Betreft: Hongersnood in Ethiopië

In augustus 1984 richtte de Ethiopische Regering aan de in Addis Abeba gevestigde ambassades een verzoekschrift getiteld „Review of the current situation in drought affected regions of Ethiopia”. Kort samengevat vermeldde dit document dat de graanvoorraad van Ethiopië was uitgeput en dat de toegezegde voedselhulp niet was gearriveerd. Pas na de vertoning van een televisiereportage van de BBC in oktober 1984 kwamen de internationale hulpacties op gang. In november 1984 heeft de Europese Gemeenschap extra gelden uit de lopende begroting beschikbaar gesteld.

1. Kan de Raad mededelen wanneer hij van het verzoekschrift van de Ethiopische Regering in kennis is gesteld?
2. Hoe heeft hij op het urgente karakter van het probleem gereageerd?
3. Hoe is het te verklaren dat Dr. Jürgen Warnke, die als Bondsminister voor Economische Samenwerking lid is van de Raad, naar zijn zeggen pas medio oktober 1984 voor het eerst van de hongercatastrofe heeft gehoord?

Antwoord
(29 juli 1985)

Ingevolge een eerste noodplan van nagenoeg 80 miljoen Ecu, dat in april 1984 is opgezet, heeft de Commissie de Raad in oktober 1984 haar mening gegeven over de verslechterde toestand in de door de droogte getroffen landen in Afrika, in het bijzonder in Ethiopië, en heeft zij gewezen op de noodzaak van een aanzienlijke opvoering van de spoedhulp aan die landen.

Dank zij passende voorbereiding en nauwe samenwerking tussen alle betrokken Instellingen (Parlement, Raad en Commissie) kon in enkele dagen tijd een aanvang worden gemaakt met een tweede noodplan houdende maatregelen voor onmiddellijke steun ten bedrage van 32 miljoen Ecu en voedselhulpacties op korte termijn ten belope van 100 000 ton granen voor een geraamde waarde van 25 miljoen Ecu; de eerste maatregelen werden al op 1 november 1984 genomen.

Vervolgens heeft de Europese Raad, die in december 1984 in Dublin bijeen was, een veel omvangrijker plan ter bestrijding van de hongersnood in Afrika uitgewerkt, aangezien het onderdeel „spoedhulp” ervan met name voorzag in de toezending door de Gemeenschap en de Lid-Staten van 1 200 000 ton granen of het equivalent daarvan vóór de volgende oogst (hoeveelheid die door de feiten is achterhaald), van welke hulp ruim een kwart naar Ethiopië gaat.

Het blijkt dus dat de maatregelen om de door de hongersnood getroffen bevolking in Ethiopië te helpen, met bekwame spoed zijn genomen, gelet op feit dat men eerst moest beschikken over betrouwbare gegevens over aard en omvang van de behoeften alsmede over de geschiktste middelen om daaraan te voldoen.

Onverminderd de maatregelen op langere termijn, heeft de Raad bovendien een plan aangenomen dat het mogelijk maakt zo vlug mogelijk kritieke situaties in Afrika op te sporen en met spoed de middelen vrij te maken om deze situaties te ondervangen, ten einde de snelheid van de hulpzendingen nog te verhogen en deze nog beter aan te passen aan de behoeften, mochten dergelijke situaties zich ongelukkigerwijze na het einde van de huidige crisis opnieuw voordoen.

Tijdens zijn zitting van 22 mei 1985 heeft de Raad ermee ingestemd in hoofdstuk 92 van de ontwerp-begroting het totale bedrag aan betalingskredieten op te nemen dat door het Europese Parlement in eerste lezing was goedgekeurd en in de vastgestelde begroting was ingeschreven.

Wat de derde vraag betreft, wijst de Raad de geachte Afgevaardigde erop dat het niet zijn gewoonte is zich uit te spreken over door één zijner leden afgelegde verklaringen.

De Raad wenst daar wel aan toe te voegen dat hem is meegedeeld dat de Regering van de Bondsrepubliek

Duitsland al in juni 1984 een eerste, speciaal hulp-programma heeft opgezet om de hongersnood in Afrika te lenigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 470/85
van de heer Andrew Pearce (ED — GB)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(20 mei 1985)
(85/C 248/48)

Betreft: Richtlijn tot harmonisatie van de bepalingen inzake belastingvrije invoer in het intracommunautaire reizigersverkeer

Kan de Raad mededelen wat de goedkeuring van de uit 1983 daterende voorstellen⁽¹⁾ van de Commissie voor een richtlijn tot harmonisatie van de bepalingen inzake belastingvrije invoer in het intracommunautaire reizigersverkeer in de weg staat?

⁽¹⁾ PB nr. C 114 van 28. 4. 1983, blz. 4 en 7.

Antwoord
(29 juli 1985)

1. Op basis van het voorstel voor een zesde richtlijn dat tot doel heeft de verhoging van de vrijstellingen voor reizigers uit een andere Lid-Staat, heeft de Raad reeds op 30 april 1984 een richtlijn aangenomen waarbij de vrijstelling, in waarde uitgedrukt, voor het reizigersverkeer binnen de Gemeenschap tot 280 Ecu wordt verhoogd met ingang van 1 juli 1984, met enkele uitzonderingen voor Ierland, Denemarken en Griekenland.

Tijdens zijn zitting van 11 juni 1985 heeft de Raad ermee ingestemd deze vrijstellingen vanaf 1 oktober 1985 op te trekken tot 350 Ecu voor volwassen reizigers, met de mogelijkheid om deze te beperken tot 90 Ecu voor reizigers van minder dan 15 jaar. Bij diezelfde gelegenheid heeft de Raad besloten tot verhoging, eveneens per 1 oktober 1985, van de kwantitatieve vrijstellingen die in het communautaire verkeer van toepassing zijn voor niet-mousserende wijn, koffie en thee. Voor Denemarken, Ierland en Griekenland blijven bepaalde afwijkingen op de communautaire regeling gelden.

2. Het voorstel voor een zevende richtlijn betreffende de belastingvrije verkoop onder douanetoezicht in de Gemeenschap werd door de bevoegde instanties van de Raad besproken tussen december 1983 en september 1984.

Op 14 februari 1984 heeft het Hof van Justitie zijn arrest-REWE II (zaak 278/82) gewezen. In dit arrest heeft het Hof zich onder meer uitgesproken over de kwestie van de belastingvrijstellingen voor goederen die verkocht worden in belastingvrije winkels op veerboten die lijndiensten tussen Lid-Statens onderhouden.

De Raad heeft geen gemeenschappelijk standpunt kunnen bepalen noch ten aanzien van de consequenties van dat arrest noch ten aanzien van de concrete opzet van een op dit gebied door de Raad vast te stellen regeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 491/85

van de heer James Provan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 mei 1985)

(85/C 248/49)

Betreft: De John Deere Company

Komt volgens de Commissie de John Deere Company, na de forse boete die dit bedrijf is opgelegd, thans het van ondernemingen in de Europese Gemeenschap verwachte handelsgebruik na en voldoen de overige aan een onderzoek onderworpen producenten van landbouwmachines thans aan het bepaalde van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag?

Antwoord van de heer Sutherland namens de Commissie

(8 juli 1985)

Ten aanzien van de gedragingen van de John Deere Company moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op zijn eerder gestelde schriftelijke vraag nr. 433/85⁽¹⁾, dat nog steeds relevant is.

Wat de gedragingen van andere producenten van landbouwmachines betreft, zet de Commissie haar onderzoek voort. Enkelen hebben overtreding van artikel 85, lid 1, toegegeven, ten aanzien waarvan maatregelen worden overwogen. Totdat het onderzoek is afgesloten kan de Commissie het geachte Parlementslid niet de verzekering geven dat alle producenten in deze sector de communautaire mededingingsregels in acht nemen. Indien iemand uit het kiesdistrict van het geachte Parlementslid of andere belanghebbenden in dit verband reden tot klachten menen te hebben, kunnen zij, overeenkomstig de Verdragsbepalingen, een klacht indienen.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 24 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 537/85

van de heer Paul Staes (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 mei 1985)

(85/C 248/50)

Betreft: Projecten in Centraal- en Zuid-Amerika

Kan de Commissaris mij:

1. een overzicht geven van alle projecten die in Centraal- en Zuid-Amerika worden uitgevoerd met steun van de Europese Gemeenschap?
2. een specificatie van deze projecten verstrekken?
3. de overeengekomen termijnen van uitvoering opgeven?
4. de bedragen opgeven die hiermee gemoeid zijn
  - vanwege de EG-instanties en om welke instanties het gaat,
  - vanwege de privé-sector en om welke bedrijven het gaat,
  - vanwege de betrokken landen in Latijns-Amerika en om welke landen het gaat?
5. vermelden voor welke projecten met welke geschatte bedragen, voorziene termijnen, met welke partners en met welke inbreng vanwege die partners momenteel onderhandelingen aan de gang zijn of voorstellen werden ingediend bij de Europese instanties?

Antwoord van de heer Cheysson namens de Commissie

(8 juli 1985)

Gezien de veelheid van gegevens heeft de Commissie besloten het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement rechtstreeks een aantal tabellen ter hand te stellen die een overzicht geven van de hulp die sinds 1979 via de verschillende hulpinstrumenten welke de Commissie ter beschikking staan is verleend. Voorts zal een gedetailleerde lijst worden overhandigd waarop de projecten en programma's inzake financiële en technische steun voorkomen welke sinds 1976 ten behoeve van de landen in Centraal- en Zuid-Amerika zijn gefinancierd.

In de meeste gevallen kan uit de titel van deze projecten de aard van de betrokken acties worden afgeleid. Voor meer gedetailleerde gegevens verwijzen wij het geachte Parlementslid naar de verschillende jaarverslagen welke met betrekking tot de uitvoering van deze hulp zijn opgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 635/85
 van de heer Georges Sutra de Germa (S — F)
 aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (5 juni 1985)
 (85/C 248/51)

Betreft: Speciale tarieven in de tuinbouwsector in Nederland

Het antwoord van de Raad op mijn schriftelijke vraag nr. 1432/84⁽¹⁾ acht ik onbevredigend aangezien ik een politieke vraag heb gesteld die naar mijn mening niet is beantwoord.

Kan de Raad thans een politiek antwoord geven en niet slechts informatie verstrekken over een door de Commissie getroffen beslissing.

⁽¹⁾ PB nr. C 135 van 3. 6. 1985, blz. 16.

Antwoord
 (29 juli 1985)

Het ligt niet op de weg van de Raad de motivering van een Lid-Staat van de Gemeenschap te interpreteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 723/85
 van mevrouw Beata Brookes (ED — GB)
 aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (17 juni 1985)
 (85/C 248/52)

Betreft: Specifieke communautaire maatregelen ten behoeve van door de herstructurering van de textiel- en kledingindustrie getroffen regio's

In Verordening (EEG) nr. 219/84 van de Raad⁽¹⁾ worden vijf criteria opgesomd waaraan benadeelde gebieden moeten voldoen, zonder dat voor deze criteria echter drempels worden vastgesteld.

Naar verluidt heeft de Raad voor criterium b) „Industriële werkgelegenheid die in grote mate afhankelijk is van de textiel- en kledingindustrie” een drempel van 20% vastgesteld.

Kan de Raad mededelen waar dit besluit is gepubliceerd?

⁽¹⁾ PB nr. L 27 van 31. 1. 1984, blz. 22.

Antwoord
 (29 juli 1985)

1. In artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 219/84 heeft de Raad, op basis van de in artikel 2, lid 1, van de verordening, opgesomde criteria vastgesteld op welke gebieden in België, Frankrijk, Ierland, Italië, het Verenigd Koninkrijk en Nederland deze specifieke maatregel van toepassing is.

2. Deze verordening bevat geen drempel voor criterium b), waarin alleen sprake is van een „sterk aandeel van textiel en kleding in de werkgelegenheid in de industrie”.

Een besluit zoals genoemd door de geachte Afgevaardigde werd door de Raad niet genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 732/85
 van mevrouw Caroline Jackson (ED — GB)
 aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (17 juni 1985)
 (85/C 248/53)

Betreft: Tenuitvoerlegging van het CITES-Verdrag

Kan de Raad een gedetailleerd overzicht geven van de door hem ondernomen stappen en beschikbaar gestelde middelen om te voldoen aan de toezegging die hij in 1983 in Gaborone, Botswana, heeft gedaan tijdens de vergadering van de Staten die partij zijn bij het Verdrag inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende plante- en diersoorten, namelijk dat voldoende personeel en financiële middelen zouden worden toegewezen om een volledige tenuitvoerlegging van het CITES-Verdrag in de Gemeenschap te garanderen?

Antwoord
 (29 juli 1985)

1. De Raad is zich bewust van het belang van de werkzaamheden in verband met beheer en toezicht die voortvloeien uit de aanneming van Verordening (EEG) nr. 3626/82⁽¹⁾ betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten.

2. Hij herinnert er evenwel aan dat de Commissie dient te zorgen voor het goede verloop van de werkzaamheden in kwestie en dat het tot haar taken behoort de kredieten en middelen die haar door de begrotingsautoriteit ter beschikking worden gesteld, zo goed mogelijk te beheren en te verdelen.

(¹) PB nr. L 384 van 31. 12. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 744/85
van de heer Thomas Megahy (S — GB)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(18 juni 1985)
(85/C 248/54)

Betreft: Consumptief krediet

Kan de Raad mededelen hoever hij is gevorderd met de behandeling van het voorstel voor een richtlijn tot

harmonisering van de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen inzake consumptief krediet?

Antwoord

(29 juli 1985)

De besprekingen over dit richtlijnvoorstel worden in de Raad voortgezet en er is ten aanzien van verscheidene technische aspecten vooruitgang geboekt. Er bestaat echter een aantal ingewikkelde problemen rond dit voorstel, gelet op de uiteenlopende situaties in de Lid-Staten wat met name betreft het verbintenissenrecht, het bankwezen, het belastingstelsel en de huidige ontwikkeling van de nationale wetgeving inzake bescherming van de consument op het gebied van het krediet.

Gezien deze situatie heeft de Raad het tijdens zijn zitting van 21 mei jongstleden wenselijk geacht, de besprekingen in een eerste stadium te concentreren op een aantal bepalingen die met voorrang zouden moeten worden behandeld ten einde het de Raad mogelijk te maken sneller tot een akkoord te komen.